НАРОДНА
АРМІЯ
7 серпня, 2015
#73 {5408}

1900 КВАРТИР ДЛЯ ВІЙСЬКОВИХ ПЛАНУЄ ПРИДБАТИ МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ ДО КІНЦЯ РОКУ

ЖИТЛОВА ПРОБЛЕМА ЗАВЖДИ БУЛА ТА ЗАЛИШАЄТЬСЯ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ОДНІЄЮ З НАЙБОЛЮЧІШИХ. ПОНАД 40 ТИСЯЧ БЕЗКВАРТИРНИХ ВІЙСЬКОВИКІВ ДЕСЯТИРІЧЧЯМИ ЧЕКАЮТЬ НА ВЛАСНУ ОСЕЛЮ, БІЛЬШІСТЬ З НИХ ВЖЕ ПОЧАЛИ ВТРАЧАТИ НАДІЮ.

стор. 3

Людина з цим посвідченням захищена законом. Але чи всі про це знають?

«ВАШІ ПІЛЬГОВІ ДНІ — СЕРЕДА, П’ЯТНИЦЯ...»

Хто і як трактує гарантовані державою учасникам бойових дій пільги

Столична електричка прибула до Бородянки. Пасажири виходили з неї і, випереджаючи один одного, поспішали на привокзальну площу. Тут їх вже чекали автобуси, що мали доправити до районної глибинки. До одного з них зайшов чоловік у камуфляжі й пред’явив водію посвідчення учасника бойових дій. Той тицьнув пальцем у оголошення, прикріплене на передньому склі, й пояснив: «У вихідні пільговиків безкоштовно ми не возимо. Ваші дні — середа і п’ятниця. Тож платіть або звільніть автобус». Учасник антитерористичної операції мовчки віддав водію десять гривень і під співчутливими поглядами пасажирів попрямував у кінець салону автобуса…

Я прочитав те оголошення, на підставі якого водій відмовив учаснику бойових дій у праві на безкоштовний проїзд. Там чорним по білому було написано, що з 1 червня 2015 року на адміністративній території району встановлені дні пільгового проїзду для певних категорій громадян. Конкретно — середа і п’ятниця. В оголошенні не сказано, хто і на якій підставі видав таке розпорядження. Як то кажуть, документ з ознаками анонімності.

ЧИМ ДАЛІ ВІД СТОЛИЦІ, ТИМ ЧАСТІШЕ ТРАПЛЯЮТЬСЯ «МІСЦЕВІ ТЛУМАЧЕННЯ» ЗАКОНОДАВСТВА

На підставі цього дійшов висновку: чим далі від столиці, тим частіше трапляються «місцеві тлумачення» законодавства. Знаю одного полковника у запасі, учасника бойових дій в Афганістані. Якось водій столичної маршрутки відмовив йому в безкоштовному проїзді. Але ветеран виявив принциповість: записав номер машини і зателефонував керівнику автопарку щодо сваволля перевізника. Той вибачився перед ветераном і пообіцяв позбавити водія премії.

стор. 6

ВІД ТРАНКІНГУ — ДО СУЧАСНИХ ТАКТИЧНИХ РАДІОСТАНЦІЙ

ПІСЛЯ ВИЛУЧЕННЯ ЗАСТАРІЛОГО ОБЛАДНАННЯ КІЛЬКІСТЬ АПАРАТНИХ І СТАНЦІЙ НА ОКРЕМИХ ВУЗЛАХ ЗВ'ЯЗКУ ЗМЕНШИЛАСЬ З 20–30 ДО 2–3 ОДИНИЦЬ

стор. 4

«РЕПІД ТРАЙДЕНТ-2015»: ІЗ РОЗРІЗНЕНИХ ПІДРОЗДІЛІВ — В ЄДИНУ БАГАТОНАЦІОНАЛЬНУ БРИГАДУ

НАШІ МОРПІХИ ТА ДЕСАНТНИКИ ЛЕГКО ЗНАХОДИЛИ СПІЛЬНУ МОВУ З АМЕРИКАНСЬКИМИ «МАРІНЗ» ТА «ЕЙРБОРНЗ»

стор. 5

У ДИВІЗІОНІ «БАТІ» ВТРАТ НЕМАЄ

КОЛИ АРТИЛЕРИСТИ ОЛЕКСАНДРА ВАКУЛЕНКА ВИХОДЯТЬ НА ПОЗИЦІЇ — ДЛЯ ОКУПАНТІВ І НАЙМАНЦІВ ПОЧИНАЄТЬСЯ СПРАВЖНЄ ПЕКЛО

стор. 8

ЯК ДІЯТИ ПІД ОБСТРІЛАМИ З «ГРАДІВ» ТА МІНОМЕТІВ

ЯКЩО ДОТРИМУВАТИСЯ ДОСИТЬ НЕСКЛАДНИХ ПОРАД, МОЖНА ВРЯТУВАТИ ВЛАСНЕ ЖИТТЯ

стор. 9

ПОВЕРНУТИСЯ ДО СТРОЮ ДОПОМАГАЮТЬ ВІЙСЬКОВІ МЕДИКИ

ДЛЯ САНАТОРНО-КУРОРТНОГО ЛІКУВАННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ МЕДИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ У СКЛАДІ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДІЮТЬ ТРИ САНАТОРНО-КУРОРТНІ ЗАКЛАДИ ТА ОДНЕ САНАТОРНЕ ВІДДІЛЕННЯ ЗАГАЛЬНОЮ МІСТКІСТЮ 1400 ЛІЖОК. ЗАГАЛОМ ЦЕ ДОЗВОЛЯЄ ЩОРІЧНО ПРОВОДИТИ ЛІКУВАННЯ БЛИЗЬКО 17 ТИС. ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

стор. 11

«МИ — ЛІКАРІ ДУШІ»

ТАК ХАРАКТЕРИЗУЄ СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ КАПЕЛАН АЛЬОНА

стор. 14

«УСІ МАЄМО ДОПОМАГАТИ АРМІЇ!»

ФОРВАРД ФУТБОЛЬНОГО КЛУБУ «ДНІПРО» РОМАН ЗОЗУЛЯ РАЗОМ З ОДНОДУМЦЯМИ ЗАСНУВАВ БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД «НАРОДНА АРМІЯ»

стор. 15

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ

CALL-ЦЕНТР МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ГРОМАДЯН — (044) 454-41-36. ЦЕНТР ПРАЦЮЄ ЩОДНЯ З 9.00 ДО 18.00

«ТРЕБА ЧІТКО ВИЗНАЧИТИ ПЛАН ПОСИЛЕННЯ ОБОРОНИ»

Президент України Петро Порошенко провів Воєнний кабінет Ради національної безпеки та оборони, на якому учасники обговорили ситуацію на Донбасі та скоординували подальші дії. Глава держави зазначив, що з урахуванням зростання кількості обстрілів терористами українських позицій в зоні проведення антитерористичної операції необхідно визначити стратегію, узгодити та скоординувати дії.

— Нам треба чітко визначити план посилення оборони на випадок ескалації конфлікту, — сказав Петро Порошенко.

Глава держави зазначив, що Україна неухильно дотримується взятих у Мінську зобов'язань. Президент наголосив, що фейкові вибори, які бойовики планують провести на окупованих територіях Донецької та Луганської області 18 жовтня і 1 листопада, можуть повністю зруйнувати Мінські домовленості.

Петро Порошенко звернув увагу на необхідність активізації взаємодії з ОБСЄ та забезпечення ефективної діяльності Спільного центру з контролю та координації, щоб створити умови для безперебійного моніторингу режиму припинення вогню та уникнення випадків недопуску інспекторів ОБСЄ в зони відведення важкої техніки та артилерії.

Глава держави нагадав, що на переговорах Тристоронньої контактної групи в Мінську Україною був запропонований план відведення на 15 км артилерійських систем калібру менше 100 мм, танків та гранатометів.

— Це та зброя, яку противник використовував проти українського війська в попередні тижні — до тих пір, коли на цьому тижні почала використовуватися артилерія великого калібру, — наголосив Президент.

Воєнний кабінет РНБО також обговорив гуманітарні та економічні питання, зокрема створення підгрупи Тристоронньої контактної групи щодо кордону, яка має розпочати «процес імплементації пункту Мінських домовленостей — відновлення контролю над неконтрольованою ділянкою українсько-російського кордону і виведення іноземних військ з української території», повідомила прес-служба Президента.

УРЯД СХВАЛИВ ПРОЕКТ ЗАКОНУ ПРО ЕЛЕКТРОННИЙ РЕЄСТР ВІЙСЬКОВОЗОБОВ'ЯЗАНИХ

– Кабінет Міністрів України схвалив проект закону, що передбачає створення електронного реєстру військовозобов'язаних. Він доопрацьований і буде поданий у Верховну Раду, — заявив журналістам після засідання уряду Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак.

Керівник вітчизняного оборонного відомства уточнив, що уряд розглядав відповідний проект закону ще на минулому засіданні.

Наразі у Генеральному штабі Збройних Сил України триває створення електронного державного реєстру військовозобов'язаних і призовників та готується проект відповідного закону. Для створення реєстру будуть використані дані фіскальної, міграційної та прикордонної служб, а також база виборців України, що дозволить на 90% унеможливити ухилення від служби, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКА ЗАЛЕЖИТЬ ВІД КОНТРАКТІВ

Оборонне відомство уклало договорів на 75% від річного ресурсу

У 2015 році загальний стан укладання договорів та використання бюджетних коштів у порівнянні з минулим роком покращився. Про це повідомив перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак під час робочої наради щодо стану укладання договорів на ремонт, модернізацію, закупівлю озброєння та військової техніки, стану постачання у військо ОВТ та матеріально-технічних засобів за укладеними договорами, а також щодо використання бюджетних коштів.

З його слів, за сім місяців поточного року за напрямом матеріально-технічного забезпечення оборонне відомство уклало договорів на 75% від річного ресурсу, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

До наради залучалися заступники Міністра оборони України, визначені керівники структурних підрозділів Міністерства оборони та Генерального штабу ЗС України. Участь у заході брали й представники Державного концерну «Укроборонпром».

Учасники заходу обговорили поточний стан укладання договорів на ремонт, модернізацію, закупівлю озброєння та військової техніки, інших матеріально-технічних засобів. Йшлося також про стан використання бюджетних коштів.

За результатами заслуховування посадових осіб Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України було поставлене завдання максимально завершити процес укладання договорів за всіма напрямами, а також забезпечити ефективне використання бюджетних коштів.

Перший заступник Міністра оборони акцентував увагу на особистій відповідальності керівників, від яких залежить всебічне забезпечення потреб Збройних Сил України.

ОГОЛОШЕННЯ

Науково-методичний центр кадрової політики Міністерства оборони України оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

— старший науковий співробітник науково-методичного відділу (психологічного вивчення особового складу), ШПК «працівник Збройних Сил України», посадовий оклад 2062 — 2735 грн;

— науковий співробітник науково-методичного відділу (психологічного вивчення особового складу), ШПК «працівник Збройних Сил України», посадовий оклад 1806 — 2556 грн.

При відборі кандидатів на заміщення вакантних посад враховується наявність теоретичних знань та практичних навичок роботи на комп'ютерному технічному засобі (поліграф) та відповідна підготовка.

— науковий співробітник відділу науково-методичного забезпечення (проведення кадрової політики) штатно-посадова категорія «працівник Збройних Сил України», посадовий оклад 1806 — 2556 грн.

Умови конкурсу:

можуть брати участь працівники, які є громадянами України, вільно володіють українською мовою, мають науковий ступінь (вчене звання) та стаж роботи (служби) за відповідною спеціальністю не менше 5-ти років (в окремих випадках на зазначену посаду можуть призначати висококваліфікованих фахівців з військ, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання), досвід організації науково-дослідної роботи, повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста.

Працівники для участі в конкурсі надсилають такі документи (матеріали):

заява;
автобіографія;
копії документів про освіту та кваліфікацію;
копії документів про науковий ступінь і вчене звання;
службова характеристика;
копія паспорта;
копія ідентифікаційного коду;
копія трудової книжки;
список наукових праць (винаходів).

Дата проведення конкурсу — 22 вересня 2015 року.

Термін подання документів — до 17 вересня 2015 року включно.

Документи надсилаються на адресу: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Науково-методичний центр кадрової політики Міністерства оборони України.

Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків та умов оплати праці — за тел. (044) 454–73–35.

***

Департамент міжнародного оборонного співробітництва Міністерства оборони України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад державних службовців:

— головного спеціаліста 2-го територіального відділу міжнародного оборонного співробітництва;

— головного спеціаліста відділу організаційно-планового та аналізу на період до виходу основного працівника з відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

Вимоги до кандидатів: повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра; знання однієї (двох) іноземної мови на рівні, не нижчому стандартизованого мовного рівня СМР-2. Стаж роботи за фахом на державній службі на посаді провідного спеціаліста не менше 1-го року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3-х років. Повинні впевнено користуватися комп'ютером та знати відповідне програмне забезпечення.

Термін прийняття документів — протягом 30 календарних днів з дня опублікування.

За довідками звертатися за телефоном: (044) 286–22–40.

***

Центральний науково-дослідний інститут озброєння та військової техніки Збройних Сил України оголошує Всеармійський конкурс «Кращий винахід року».

Прийом конкурсних документів здійснюється з 10 липня до 1 вересня 2015 року. Умови конкурсу розміщені на офіційному сайті Міністерства оборони України www.mil.gov.ua в розділах «Новини» та «Діяльність» у рубриці «Наші конкурси» під назвою «Всеармійський конкурс «Кращий винахід року». Переможці конкурсу нагороджуються дипломами I, II та III ступенів за відповідні місця в номінаціях та грошовими винагородами (тільки представники Збройних Сил України).

Конкурсні матеріали надсилати на адресу: 03049, м. Київ, Повітрофлотський проспект, 28, Центральний науково-дослідний інститут озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

Контактні телефони: (044) 271–08–73, (Кур'єр 21373),
тел./факс: (044) 520–12–84, моб. 067 255 78 66.

***

Святошинський районний у місті Києві військовий комісаріат оголошує конкурс на заміщення вакантної посади спеціаліста I категорії відділення комплектування, посадовий оклад 1218 грн.

Вимоги до кандидата:

вища освіта, стаж роботи на державній службі не менше 1-го року.

Дата проведення конкурсу —
17 серпня 2015 року.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — до 10 серпня 2015 року.

Документи надсилати на адресу: 03115, м. Київ-115, вул. Григорія Оніскевича, б. 1. тел./факс (044) 424–10–24.

***

Українська військово-медична академія оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

— викладача кафедри організації медичного забезпечення Збройних Сил факультету підготовки військових лікарів Військово-медичного інституту, ШПК «майор медичної служби», посадовий оклад 1180–1250 грн;

— старшого викладача кафедри військової фармації факультету підготовки військових лікарів Військово-медичного інституту, ШПК «підполковник медичної служби», посадовий оклад 1380–1460 грн;

— викладача кафедри військової хірургії факультету перепідготовки та підвищення кваліфікації Військово-медичного інституту, ШПК «майор медичної служби», посадовий оклад 1180–1250 грн;

— доцента кафедри військової терапії факультету перепідготовки та підвищення кваліфікації Військово-медичного інституту, ШПК «підполковник медичної служби», посадовий оклад 1400–1500 грн.

Умови конкурсу:

можуть брати участь особи офіцерського складу, які мають:

на посаду доцента кафедри:

вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, в яких є не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці;

на посаду старшого викладача кафедри:

вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь кандидата наук, кваліфікаційну категорію «спеціаліст вищої категорії», викладачі без наукових ступенів і вчених звань, в яких є не менше п'яти років стажу науково-педагогічної (педагогічної) роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники;

на заміщення посади викладача кафедри:

випускники ад'юнктур (аспірантур), а також особи з повною вищою освітою.

Дата проведення конкурсу — з 10.08.2015 до 10.09.2015 р. термін подання документів — до 10.09.2015 р.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (матеріали):
рапорт по команді;
автобіографія;
завірені копії документів про освіту та кваліфікацію;
службова характеристика;
службова картка;
довідка про придатність до військової служби;
довідка про проходження військової служби;
копії документів про науковий ступінь, вчене звання, список наукових праць (винаходів).

Документи надсилаються на адресу: 04655, м. Київ, Мельникова, 24А, начальнику Української військово-медичної академії.

***

ОГОЛОШЕННЯ №227/1/2320-НЕР
про результати проведення конкурсу
щодо закупівлі квартир на вторинному ринку в регіонах України

1. Замовник:

1.1. Найменування: **Міністерство оборони України**.

1.2. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ — **00034022**.

1.3. Місцезнаходження: **Повітрофлотський проспект, 6, м. Київ, 03168**.

1.4. Головний розпорядник коштів (повне найменування та ідентифікаційний код за ЄДРПОУ): **Міністерство оборони України, 00034022**.

2. Джерело фінансування закупівлі: **кошти державного бюджету України**.

3. Інформація про предмет закупівлі:

3.1. Найменування предмета закупівлі: **закупівля квартир на вторинному ринку в регіонах України**.

3.2. Кількість та місце поставки товарів чи надання послуг: ***лот 1*** — м. Київ, ***до 15 квартир***; ***лот 2*** — Київська область, ***до 42 квартир***; ***лот 3*** — Львівська область, ***до 20 квартир***; ***лот 4*** — м. Миколаїв, ***до 15 квартир***; ***лот 5*** — Закарпатська область (м.Мукачеве), ***до 7 квартир***, ***лот 6*** — Рівненська область, ***до 15 квартир***; ***лот 7*** — м. Херсон, ***до 15 квартир***.

3.3. Строк поставки товарів або надання послуг — **до 30 вересня 2015 року**.

4. Інформування про процедуру закупівлі:

4.1. Адреса веб-сайта, на якому замовником розміщується інформація про закупівлю: **www.mil.gov.ua, розділ «Державні закупівлі»**.

4.2. Дата оприлюднення та номер оголошення про проведення процедури закупівлі, опублікованого в засобах масової інформації: **№ 227/1/2226-НЕР у газеті «Народна армія» за 31.07.2015 року № 72 (5407)**.

5. Результат проведення процедури закупівлі:

5.1. Дата визначення переможця конкурсу, який подав найвигіднішу конкурсну пропозицію:.

5.2. Конкурс відмінено чи визнано таким, що не відбувся: **конкурс відмінено за лотами 1, 4, 5, 6 та 7**.

5.2.1. Дата прийняття рішення — **05.08.2015 року**.

5.2.2. Причина: **за лотами 1, 4 та 7** — *у зв'язку з поданням для участі в конкурсі менше двох конкурсних пропозицій*; **за лотами 5 та 6** — *у зв'язку з відхиленням усіх конкурсних пропозицій*.

6. Ціна найбільш економічно вигідних конкурсних пропозицій:

за лотом 2 — **7 125 400 (сім мільйонів сто двадцять п'ять тисяч чотириста) грн 00 коп. без ПДВ (11 500,00 грн/м² (без ПДВ))**;

за лотом 3 — **7 277 550 (сім мільйонів двісті сімдесят сім тисяч п'ятсот п'ятдесят) грн 00 коп. без ПДВ (10 500,00 грн/м² (без ПДВ))**.

7. Інформація про переможця конкурсу:

7.1.1. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Товариство з обмеженою відповідальністю «Управління капітального будівництва»;**

7.2.1. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **33661417**;

7.3.1. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **08132, Київська область, м. Вишневе, вул. Л.Українки, 33А.**

7.1.2. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Товариство з обмеженою відповідальністю «Галсервіс»**.

7.2.2. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **33457627**.

7.3.2. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **82100, Львівська обл, м. Дрогобич, вул. Гайдамацька, 3.**

***

Розрахунково-аналітичний центр Збройних Сил України оголошує про наявність вакантних посад:

1. Водій-електрик, ШПК «солдат»; посадовий оклад 565 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: посвідчення водія категорії С.

2. Водій. ШПК «солдат»; посадовий оклад 565 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: посвідчення водія категорії В.

3. Водій-хімік. ШПК «солдат»; посадовий оклад 565 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: посвідчення водія категорії С.

4. Радіотелеграфіст, працівник ЗС України. Заробітна плата 1700 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: освіта відповідного професійного спрямування. Стаж роботи за фахом необов'язковий.

5. Провідний бухгалтер. Заробітна плата 1700 грн.

Стаж роботи за фахом необов'язковий.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: освіта відповідного професійного спрямування.

***

Втрачений Державний акт на право власності на земельну ділянку серія ЯМ №335210, виданий управлінням Держкомзему у Броварському районі Київської області 03 лютого 2012 року, власник Стецко Іван Миронович, вважати недійсним.

***

Втрачений атестат серія МА № 004487, виданий Київським військовим ліцеєм імені Івана Богуна на ім'я Новік Ярослав Миколайович, вважати недійсним.

КЕВ м. Львова проводить конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати:

— для продовження (пролонгації) договорів оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Квартирно-експлуатаційного відділу м. Львова (далі-КЕВ м.Львова)

№№ п/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа, кв.м.	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
1	Частина нежитлового приміщення фойє №1-2 в адміністративній будівлі інв. №1, в/м №55 під розміщення торговельного автомата, що відпускає продовольчі товари (кавовий апарат)	2,0	м.Львів, вул. Театральна, 22	31.08.2015

— для укладення договорів оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на КЕВ м. Львова

№№ п/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа, кв.м.	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
1	Нежитлові приміщення офіцерської їдальні першого поверху в будівлі штабу інв. № 1 в/м №17 для розміщення їдальні, що не здійснює продаж товарів підакцизної групи, у навчальних закладах та військових частинах	114,92	м.Львів, вул. Лисенка, 12	31.08.2015

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Львова, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська,2.

Основні умови конкурсу:

беруть участь суб'єкти оцінної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оцінної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оцінної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс:

конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. **Кінцевий термін прийняття документів на конкурс** — за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10:00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в КЕВ м. Львова, за адресою: 79007, м.Львів, вул. Батуринська,2.

Телефон для довідок: (0322) 55–74–80.

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оцінної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

1900 КВАРТИР для військових

Планує придбати Міністерство оборони до кінця року

Будівництво 10-ти поверхового будинку в місті Черкаси, в якому отримають квартири військовослужбовці

Житлова проблема завжди була та залишається для військовослужбовців однією з найболючіших. Понад 40 тисяч безквартирних військових десятиріччями чекають на власну оселю, більшість з них вже почали втрачати надію.

Житлова проблема загострювалася щороку через те, що оборонне відомство просто не отримувало достатніх коштів на закупівлю та будівництво житла. А цього року ситуація змінилася. До кінця 2015 року відсвяткують новосілля чимало військових сімей.

Вперше за роки незалежності Міністерству оборони України на будівництво (придбання) житла для військовослужбовців Збройних Сил України у державному бюджеті на 2015 рік передбачені видатки у сумі 1,1 млрд грн.

Для того, аби максимально ефективно використати ці кошти і водночас пришвидшити скорочення житлової черги, керівництво оборонного відомства ухвалило рішення: основну частину видатків спрямувати на придбання вже готових квартир. Решту направити на власне будівництво, реконструкцію будівель під житло, тож до кінця року планується передати військовим 1900 квартир.

У Департаменті капітального будівництва розповідають, що процес придбання нових осель для військовослужбовців триває, але залежить від економічної ситуації та змін в будівельній галузі. Адже це тягне за собою необхідність коригування проектної документації на будівництво (реконструкцію), отримання нових позитивних експертних висновків тощо.

Вже можна констатувати, що за перше півріччя поточного року для реалізації програми придбання житла було вирішене питання неврегульованості нормативно-правової бази щодо визначення вартості закупівлі на умовах пайової участі та на вторинному ринку.

Цей бар'єр подолано набуттям чинності 25 травня 2015 року постанови Кабінету Міністрів України, що дало конкурсній комісії Міністерства оборони України можливість розпочати проведення конкурсів із закупівлі квартир.

ОСНОВНА ЧАСТИНА ВИДАТКІВ СПРЯМОВАНА НА ПРИДБАННЯ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ УЖЕ ГОТОВОГО ЖИТЛА

З червня місяця проведено два конкурси із закупівлі квартир та оголошено третій.

За результатами першого укладено договір на придбання 15 квартир у селищі Софіївська Борщагівка під Києвом.

Виникає запитання, чому така незначна кількість квартир. Адже 15 нових осель суттєво ситуацію не поліпшать. А йдеться про понад мільярд гривень...

У Департаменті капітального будівництва пояснюють, що на другому конкурсі було оголошено про закупівлю по семи регіонах України 129 квартир, але пропозиції надійшли тільки з чотирьох областей. Зараз визначаються переможці — ті які запропонували найменшу ціну.

31 липня оголошено наступний конкурс по 15 регіонах України, в межах якого планується придбати до 1240 квартир.

Планується кожні 10 днів оголошувати конкурси на закупівлю житла по мірі надходження пропозицій.

Гроші на квартири державою виділені, оборонне відомство готове їх закуповувати. Справа за забудовниками, від яких чекають пропозицій.

Залишається тільки здогадуватися, чого чекають фірми-забудовники і чому нічого не можуть запропонувати Міністерству оборони України.

Замовник бажає, аби нові оселі для військовослужбовців були зведені за сучасними високими стандартами. До внутрішнього оздоблення тут особливий підхід. Адже неприпустимо, щоб військовослужбовець, відсвяткувавши новосілля, доробляв те, що не закінчили будівельники. Оселі повинні бути «під ключ». І якість матеріалів має бути відповідною. Та й ціну завищувати не слід, вона має бути ринковою. Саме таких принципів дотримуються в Департаменті капітального будівництва Міністерства оборони України і напередодні свого професійного свята — Дня будівельника обіцяють влаштувати новосілля військовослужбовцям у всіх регіонах України.

Ігор ПАРУБСЬКИЙ

УКРАЇНА СПІВПРАЦЮВАТИМЕ З ЯПОНІЄЮ У ВІЙСЬКОВО-МЕДИЧНІЙ СФЕРІ

У Києві відбулася робоча зустріч заступника Міністра оборони України Юрія Гусєва із заступником глави дипломатичної місії, радником Посольства Японії в Україні пані Хіромі Накано та аташе з питань оборони Посольства Японії в Україні полковником Кадзухіко Йода.

Як повідомляє Управління комунікацій та преси МО України, під час зустрічі сторони обговорили питання щодо надання урядом Японії фінансової допомоги на модернізацію та закупівлю сучасного медичного обладнання для військових госпіталів.

Заступник Міністра оборони України проінформував японських дипломатів про наявну структуру військових госпіталів ЗС України та наголосив на важливості їхнього укомплектування сучасним медичним обладнанням, що сприятиме збереженню життя та здоров'я військовослужбовців Збройних Сил України.

Також було обговорено можливість надання Японією допомоги у протезуванні військовослужбовців, які зазнали важких поранень під час участі в антитерористичній операції на території Донецької та Луганської областей.

ПРО ДЕМОБІЛІЗАЦІЮ ТА РЕАБІЛІТАЦІЮ УЧАСНИКІВ АТО

Прийом відвідувачів громадської приймальні Кабінету Міністрів провів заступник Міністра оборони України Ігор Долгов. Записалося понад 30 громадян. Більшість з них порушили питання про забезпечення житлом, проходження військової служби, звернулися щодо проблем, які найбільше хвилюють родини учасників антитерористичної операції.

Так, до урядової громадської приймальні прийшла ініціативна група дружин військовослужбовців однієї з окремих механізованих бригад. За їхніми словами, бійці вже рік перебувають на передовій, не мають відпусток. Окрім того, вони потребують «охолодження» після бойових дій. Тобто заміни на позиціях, направлення на відпочинок у тил. За спостереженнями, деякі з бійців, які повернулися додому з району проведення антитерористичної операції, переживають наслідки бойових стресів: погано сплять, мають виснажений вигляд, заробили багато хвороб. Тому вони потребують реабілітації, посиленої уваги з боку держави, підприємств і установ, родин учасників бойових дій.

Дружинам бійців з цієї бригади повідомили, що вже розпочалася демобілізація. Складено графіки і плани, до особового складу доведені ці документи. Всі військовослужбовці у визначені терміни повернуться додому. Було спростовано повідомлення відвідувачок приймальні про те, що деяким з мобілізованих знову вручають повістки. Якщо є такі випадки, то вони стосуються добровольців, які виявили бажання повернутися на передову.

Ігор Долгов подякував дружинам військовослужбовців за порушені проблеми щодо реабілітації, посилення правового і соціального захисту учасників бойових дій. Всі вони будуть узагальнені і подані на розгляд до Генерального штабу Збройних Сил України. Водночас він повідомив, що керівникам військкоматів буде поставлено завдання щодо співпраці з підприємствами, установами, організаціями щодо збереження робочих місць за тими військовослужбовцями, які перебувають у районі проведення антитерористичної операції.

Уважно було розглянуто звернення й інших родин учасників війни на Донбасі. Серед них — вимушена переселенка з Луганська. Її син загинув в АТО. Тому солдатська матір порушила питання про забезпечення сім'ї житлом. Заявниці повідомили, що в регіоні будуть закуплені десятки квартир. Одну з них запропонують матері загиблого захисника України.

Володимир ЧІКАЛІН

ВІД ТРАНКІНГУ — ДО СУЧАСНИХ ТАКТИЧНИХ РАДІОСТАНЦІЙ

Після вилучення застарілого обладнання кількість апаратних і станцій на окремих вузлах зв'язку зменшилась з 20–30 до 2–3 одиниць

З початком подій на Сході держави військові зв'язківці надали перевагу здебільшого застосуванню сучасних малогабаритних станцій супутникового і транкінгового зв'язку

Протягом останнього року у військах зв'язку Збройних Сил України відбулось чимало суттєвих змін. Найперше — на сьогодні у військових частинах і підрозділах, які виконують завдання в зоні проведення АТО, практично відсутні застарілі засоби аналогового зв'язку. За винятком певної кількості радіостанцій, заміна яких також поступово здійснюється. Всі ж основні потоки інформації передаються тільки за допомогою сучасних цифрових засобів.

Заступник начальника військ зв'язку Збройних Сил України полковник Юрій Плуговий

— Після того, як почались бойові дії на Сході країни, стало зрозуміло, що стара система не відповідає вимогам. Аби швидко виправити ситуацію, ми надали перевагу здебільшого застосуванню сучасних малогабаритних станцій супутникового і транкінгового зв'язку, при виборі яких основним критерієм було співвідношення ціна-ефективність. Компактні супутникові станції легко транспортуються й досить швидко встановлюються та налаштовуються. При цьому якість зв'язку, яку вони забезпечують, є високою. По захищених супутникових каналах ми організували як телефонний зв'язок, так і передачу документованих повідомлень між пунктами управління штабів, військових частин та окремих підрозділів, що діють у зоні АТО. Всередині ж військових формувань почали активно використовуватися транкінгові радіостанції. Так, нас критикували за використання транкінгу. Мовляв, це не найкращий вихід. Але за наявні на той час кошти іншого рішення ми собі дозволити просто не могли, — зазначив заступник начальника військ зв'язку Збройних Сил України полковник Юрій Плуговий.

У ЗОНІ АТО ЖОДЕН ПІДРОЗДІЛ — ВЗВОД, БАТАЛЬЙОН ЧИ БРИГАДА — НЕ РОЗПОЧНЕ ДІЯТИ БЕЗ НАЛАГОДЖЕНОГО ЗВ'ЯЗКУ

За словами офіцера, на початку створення нової системи зв'язку використовували ту техніку, яку купували волонтери, та обладнання подвійного призначення. Тобто фактично те, що було під руками. Але потрібні були не тільки індивідуальні засоби зв'язку. Комплексна апаратна, яка ще за мирного часу планувалась як базовий міні-вузол зв'язку в тактичній ланці управлінця, виявилась надто дорогою — близько 15,5 млн гривень. Тому військові зв'язківці самостійно розробили аналог — переобладнали стару апаратну за допомогою нової апаратури і отримали навіть більші можливості. При цьому суттєво заощадили — вартість такої апаратної становила лише 300 тисяч гривень. Зараз у зоні АТО вже використовується певна кількість таких комплексних апаратних.

Сьогодні, коли гостра потреба у цифрових засобах зв'язку ліквідована, військові займаються вдосконаленням таких засобів. Для цього силами офіцерів Головного управління зв'язку та фахівців Центрального науково-дослідного інституту Збройних Сил України розроблено технічні вимоги до переносних телекомунікаційних комплектів. Фактично це та ж сама комплексна апаратна зв'язку, але в компактних захищених контейнерах. Зараз вже укладений договір на придбання такого обладнання. До кінця поточного року більшість підрозділів Збройних Сил, що перебувають у зоні АТО, планується оснастити такими стандартними для ЗС України засобами. Це дозволить підвищити якість управління системою зв'язку та відійти від того напівцивільного обладнання, яке наше військо використовувало на початку війни.

— Переозброївшись «цифрою», ми переглянули штати підрозділів зв'язку. Після вилучення застарілих засобів кількість апаратних і станцій на окремих вузлах зв'язку зменшилась з 20–30 до 2–3 одиниць! А це сприяє суттєвому підвищенню мобільності системи зв'язку, оскільки значно зменшується час на розгортання-згортання вузла зв'язку, — говорить полковник Юрій Плуговий.

Війна також змінила ставлення до зв'язківців з боку загальновійськових командирів і начальників. Вони усвідомили важливість такого виду забезпечення, як зв'язок. Жоден підрозділ — взвод, батальйон чи бригада — не розпочне діяти без налагодженого зв'язку. А начальник зв'язку — одна з перших посадових осіб, яка залучається до планування операцій.

— Так, наша телекомунікаційна система зараз вже досить ефективна, стійка і гнучка. Але вона ще далека від ідеалу, тому робота з удосконалення триває. Ми починаємо поступово відходити від транкінгу, будемо замінювати його сучасними тактичними радіозасобами. Для оснащення підрозділів починаємо купувати високотехнологічні й ефективні американські цифрові радіостанції «Харріс». Відсотків на 50 потребу в засобах короткохвильового зв'язку ми плануємо задовольнити вже цього року. Транкінг же в перспективі залишиться лише в нижній тактичній ланці. Плануємо, що наступного, 2016, року наші Збройні Сили оснащатимуться засобами зв'язку на високому рівні, — резюмує заступник начальника військ зв'язку Збройних Сил України.

Загалом сьогодні війська зв'язку вже значно кращі за ті, які були в нашій армії на початку подій на Сході держави. Нині — це високоорганізована структура, від діяльності якої значною мірою залежить успіх ведення бойових дій. Заслуги військових зв'язківців неодноразово відзначались командирами частин і вищим керівництвом Збройних Сил. І хоча шлях удосконалення ще не пройдений повністю, військовим зв'язківцям є про що розповісти з гордістю.

Роман ТУРОВЕЦЬ

МІНОМЕТ «ВЕРБА» — НА ПЕРЕДОВУ

Український виробник зброї продовжує створювати для війська нову сучасну зброю

Мобілізувавши державно-приватне партнерство, промисловість вдалося підняти на новий рівень виробництва української зброї. Зокрема, за кілька місяців українські промисловці створили 82-мм міномет «Верба». Така зброя неабияк потрібна армії, тож після проведення випробувань міномети поставлять підрозділам на передовій. Про це пише на своїй сторінці в соцмережі Facebook народний депутат України, голова комітету Ради з питань національної безпеки і оборони Сергій Пашинський.

Також він зазначив, що з сумом можна констатувати, що нові види озброєння, створені в Україні за роки незалежності, можна порахувати на пальцях однієї руки.

«І це при тому, що за рахунок спадщини Радянського Союзу ми входили до найбільших світових експортерів зброї, щороку отримуючи в середньому мільярд доларів виручки від експорту озброєння. Частина цього доходу осідала в кишенях керівників і, фактично, ні копійки ми не інвестували ні в розвиток виробництва, ні в створення й підтримку нашого оборонного потенціалу», — зазначає він.

Депутат нагадав, що Україна успадкувала понад 150 оборонних заводів різного профілю, які на даний момент здебільшого або вже знищені, або працюють на 5–10% від свого потенціалу. «Більше того, майже за 25 років ми навіть не подбали створити прості системи озброєння, які були в арсеналі нашої армії, але вироблялися в Російській Федерації. І хоча з початком російської агресії є певний прогрес, цього явно недостатньо для модернізації та повноцінного переозброєння. Саме тому посадовець виступив ініціатором створення як нових зразків озброєння, яких потребує військо, так і початку виробництва тих типів, які є на озброєнні, проте відчувається їхній гострий дефіцит.

Участь у маневрах взяли представники 18 різних національних контингентів

«РЕПІД ТРАЙДЕНТ-2015»:

ІЗ РОЗРІЗНЕНИХ ПІДРОЗДІЛІВ — В ЄДИНУ БАГАТОНАЦІОНАЛЬНУ БРИГАДУ

Наші морпіхи та десантники легко знаходили спільну мову з американськими «марінз» та «ейрборнз»

Міжнародні навчання «Репід Трайдент-2015» вже стали історією.

— Підбиваючи підсумки навчання «Репід Трайдент-2015», хочу відзначити, що воно було корисним для всіх військових контингентів. Розробники навчання наповнили його необхідним змістом та динамікою, а підрозділи — професійним та якісним виконанням завдань. Я приємно вражений досягнутим рівнем сумісності та злагодженості, що продемонстрували наші багатонаціональні штаби та підрозділи, — зазначив співкерівник навчань з української сторони полковник Олександр Сивак.

Співкерівник навчання з американської сторони полковник Альфред Рензі зазначив, що декілька тижнів тому на полігоні стояло 18 різних національних контингентів, а зараз всі вони — єдина багатонаціональна бригада.

СОЛДАТ З СОЛДАТОМ ПОРОЗУМІЄТЬСЯ ШВИДКО. НАЙБІЛЬШЕ РОЗМОВ, ЗВИЧАЙНО, НА ПРОФЕСІЙНІ ТЕМИ

Десант солдатів НАТО вперше висадився на Львівщині 1995 року. Відбулася ця подія на Яворівському полігоні в рамках навчання «Щит миру-95». Тоді військовослужбовцям кількох країн випала доволі складна та відповідальна місія — закласти наріжний камінь заходів міжнародного військового співробітництва, потоваришувати і навчитися працювати в одній команді, виконуючи завдання миротворчого спрямування.

Рівно двадцять років потому в Міжнародному центрі миротворчості та безпеки Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного відбулося двотижневе українсько-американське командно-штабне навчання із залученням військ «Репід Трайдент-2015». Щодня офіційна інформація про те, чим займаються багатонаціональні підрозділи у штабах та на навчальних ділянках полігона, подавалася у ЗМІ. Однак і за лаштунками маневрів вистачало цікавих моментів.

От, до прикладу, питання внутрішньої комунікації, або, як про нього ще кажуть, мовне. У 90-х під час проведення «Щита миру» спілкування учасників навчань відбувалося за допомогою військових перекладачів. Але фахівців перекладу не вистачало, тож подекуди траплялися певні казуси.

Минули два десятки років і ситуація кардинально змінилася. Офіційна мова навчання — англійська. Більшість учасників з української сторони пройшли відповідні мовні курси і досить жваво розмовляли з іноземцями. Послуги перекладача потребували хіба що під час спілкування із пресою, для більшої деталізації.

Жили та навчалися представники 18 армій поряд — у трьох військових містечках полігона. Два з них — стаціонарні, з цегляними казармами та гуртожитками. А одне — справжнє польове, із наметами на 20 осіб кожен, з літніми душовими, біотуалетами та навіть власною крамничкою, де завжди запропонують солодощі, солодку воду, каву та сигарети. А от спиртного там — катма! За цим суворо слідкувала українська військова служба правопорядку.

У базовому польовому таборі, що має кодову назву «Лізард», поряд жили бійці української морської піхоти, солдати Нацгвардії, курсанти львівської та одеської військових академій. Американські солдати оселилися у великому наметі аж на 200 ліжко-місць.

«Скрип» — таке прізвисько дали сержанту Олександру Скрипничуку його товариші по службі з 503-го піхотного батальйону 173-ї повітряно-десантної бригади ЗС США. 32-річний Олександр — громадянин Сполучених Штатів, з України виїхав разом із батьками в 10-річному віці. В Америці він закінчив університет у Сіракузах, що у штаті Нью-Йорк. Отримав фах інженера. Але закортіло справжньої чоловічої роботи, тож пішов служити до війська. Побував у Афганістані. Має бойовий досвід. Зараз його постійне місце служби — база Форт Худ у Техасі.

Сержант Олександр Скрипничук

— Коли відбирали особовий склад для проведення навчань в Україні, я без вагань погодився, — каже він. — Львівщина ж за декілька годин їзди до мого рідного Івано-Франківська, де я прожив свої перші 10 років.

До слова, у вільний від виконання службових обов'язків час Олександрові вдалося відвідати Франківщину. Побачився з родичами, які тут залишились, побував на кладовищі, вшанував пам'ять бабусі та діда. Історію Олександра Скрипничука, його коментарі та спостереження зафільмувало американське військове телебачення, щоб більше розповісти пересічним американцям про нашу країну і події, які відбуваються в нас останніми роками.

Солдат з солдатом порозуміється швидко. Наші морпіхи та десантники швидко зійшлися з американськими «марінз» та «ейрборнз». Навіть вивчили разом популярну українську співанку, авторами якої є футбольні уболівальники харківського «Металіста». Так, відомі «ла-ла-ла…».

Найбільше розмов, звичайно, було на професійні теми. Американські військові — хороші методисти й уміють цікаво викладати та організовувати заняття. Наші хлопці охоче запозичували досвід. Та й свого не бракує: дехто пройшов АТО. Одним з таких є молодший сержант Микола Обухівський. Мобілізований у першу хвилю, він потрапив служити до Нацгвардії. У складі свого підрозділу воював під Дебальцевим. Два місяці тому підписав контракт на проходження служби у лавах ЗС України і потрапив до бригади морської піхоти.

Молодший сержант Микола Обухівський

— У них відмінно тактика поставлена. Підрозділ діє, як єдиний, добре функціонуючий організм. Вони не граються, вони цим живуть, — каже 29-річний молодший сержант морської піхоти. — А от пробували вони нам показати свою «рукопашку». Прийоми складні, спрямовані швидше на утримання, ніж на знищення противника. Наш стиль бою без зброї значно жорсткіший.

Хороший солдат — це ситий солдат. Ті, хто безпосередньо не задіяний у польовій фазі, отримували триразове гаряче харчування. Бійці в полях в обід обходилися сухим пайком — американським MRE (Meal ready to eat)

Готували смачно. За приклад взято систему харчування армій країн НАТО. Отже, у меню було два види перших страв, два види м'ясних страв із гарніром, салати та свіжі фрукти також на вибір. За бажанням — тістечка й соки. Ну й на завершення кава або чай.

Метод роздавання їжі — конвеєрний. При вході до їдальні кожен бере тацю і набирає собі страви сам. До слова, і тут було рівноправ'я: у черзі стояли і рядовий солдат, і полковник, включно із співкерівниками навчання з української та американської сторін.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

«ВАШІ ПІЛЬГОВІ ДНІ — СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ...»

Хто і як трактує гарантовані державою учасникам бойових дій пільги

Чи скористається цей військовослужбовець своїм правом на безкоштовний проїзд?

А тепер наведу ще один приклад порушення цього закону в місцях, далеких від столиці. Про цей випадок розповіла народний депутат України, радник Президента Ольга Богомолець. Вона проводила зустріч з виборцями в місті Суми. Там проживає багато учасників антитерористичної операції, понад 40 родин загиблих захисників України. Коли парламентарій поцікавилася, хто з присутніх відчув на собі свавілля водіїв маршруток, то руки підняли всі дружини загиблих у бойових діях на Донбасі військовослужбовців. Обурило народного депутата ще й те, в що в держбюджеті для обласного центру закладено 30 мільйонів гривень відшкодування за перевезення пільгових категорій пасажирів. Це багато чи мало для обласного центру? Хтось може запитати, а чи доходять ці кошти до перевізників? Якщо доходять, то чому тоді окремі водії відмовляють у безкоштовному проїзді учасникам бойових дій?

З 1 червня 2015 року відбулося «урізання» пільг на користування міським транспортом. Приміром, позбавили безкоштовного проїзду в підземці низку категорій пільговиків. Але столична адміністрація завдяки запровадженню «Картки киянина» зберегла їм таке право. А от гості столиці вже його позбавлені. Найбільше втрачають ті, хто користується послугами приміського залізничного транспорту. Причому заслужених людей позбавили відразу двох пільг. Приміром, Героїв Радянського Союзу, повних кавалерів ордена Слави, чотирьох медалей «За відвагу», Героїв Соціалістичної Праці. Вони відтепер не тільки не зможуть користуватися пільгами у приміських електричках. Їм скасовано безоплатний проїзд раз на рік (туди і назад) у швидких та пасажирських поїздах.

Нещодавно був свідком такого випадку біля квиткової каси на платформі приміської електрички. Чоловік похилого віку надав посвідчення ветерана праці. Але йому не видали квиток на пільговий проїзд. На запитання про причину касир повідомила: «Якби ви були пенсіонером за віком, то мали б таке право. А так — пробачте або платіть за проїзд». Чоловік здивувався цьому роз'ясненню : «Так я і за віком, і за стажем є пенсіонером. То чому ж мене позбавлено права на пільговий проїзд?»

Початок на 1-й стор.

Дійсно, важко пояснити такі пільгові нюанси. Адже після закінчення Другої світової війни минуло понад 70 років. Тоді чому людей, що мають особливі бойові заслуги перед Батьківщиною, не вважають пенсіонерами за віком? Теж саме можна сказати про ветеранів праці. Такий статус їм надали за 35–40 трудового стажу, а сьогодні позбавили права на безкоштовний проїзд у транспорті. А от для тих наших громадян, які ніколи не працювали й отримують соціальну пенсію, пільгу залишили.

І ще. Постановою уряду від 4 червня цього року № 389 затверджено порядок надання пільг з урахуванням середньомісячного сукупного доходу сім'ї. Їх надаватимуть на оплату житла, комунальних послуг, зв'язку, електроенергії, на придбання твердого палива та скрапленого газу лише за умови, що сукупний дохід родини не перевищуватиме соціальну податкову пільгу. На цей час вона становить1710 гривень на місяць на кожного наділеного пільгою члена сім'ї. Під дію цього нововведення, за оцінками фахівців Міністерства соціальної політики України, підпадають майже 4,7 мільйона осіб. Це чорнобильці, що постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС та віднесені до ІІІ категорії, учасники війни, особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Ці пільги стосуються також осіб, які мають особливі бойові та трудові заслуги перед Батьківщиною, їхніх вдів та батьків, жертв нацистських переслідувань. Та найчисельніша категорія пільговиків — діти війни. За розрахунками фахівців Мінсоцполітики, приблизно 960 тисяч осіб втратять право на отриману раніше пільгу. А 3,7 мільйона наших громадян таке нововведення не торкнеться. Зокрема, інвалідів війни, учасників бойових дій, чорнобильців І і ІІ категорій, ветеранів військової служби та інвалідів військової служби.

До цього варто додати, що Президент України Петро Порошенко підписав Закон № 615-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про житлово-комунальні послуги» щодо належного соціально-економічного захисту учасників антитерористичної операції та членів їхніх сімей». Цим законом передбачено, що при нарахуванні субсидій на оплату житлово-комунальних послуг споживачу та/або членам його сім'ї, які беруть безпосередню участь в антитерористичній операції і звернулись за призначенням житлової субсидії для відшкодування витрат на оплату цих витрат, у сукупному доході не враховується отримане ними в період їхньої безпосередньої участі у проведенні АТО грошове забезпечення та інші виплати і види соціальної допомоги, що здійснюються військовослужбовцям. Тобто, простіше кажучи, родини учасників антитерористичної операції мають право отримати субсидії на час перебування члена їхньої родини в зоні бойових дій.

СИСТЕМА НАДАННЯ ПІЛЬГ ПОТРЕБУЄ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА

Фахівці Мінсоцполітики так пояснюють запровадження нового порядку надання пільг з урахуванням середньомісячного сукупного доходу сім'ї. За їхніми даними, тільки менше чотирьох відсотків коштів, які надаються з держбюджету на різні пільги, отримують десять відсотків найбідніших громадян. Майже четверту частину пільговиків становлять заможні особи. Особисто я знаю випадки, коли деякі власники великих маєтків ні копійки не сплачують за комунальні послуги лише тому, що вони переписали нерухомість на рідних і близьких, що є інвалідами війни І групи, особами, що мають особливі заслуги перед Батьківщиною. Отже, можна стверджувати, що запровадження нового порядку надання пільг за житлово-комунальні послуги позбавить таких «хитрунів» можливості обманювати державу. У цьому сенсі таке нововведення можна розглядати як крок вперед у забезпеченні соціальної справедливості. До того ж важливо пам'ятати, що економія бюджетних коштів є вкрай актуальною. Адже ця проблема в умовах війни і незавершеної реформи економіки залишається гострою. У суспільстві це усвідомлюють, більшість наших громадян із розумінням ставляться до цих нововведень. Тим же, хто вже у вересні отримає нові платіжки, фахівці радять подати документи на отримання субсидій. Так, за словами заступника Міністра соціальної політики України Віталія Мущиніна, отримання її може стати навіть фінансово вигіднішим за втрачену пільгу.

Є що одна проблема, пов'язана з цим процесом. Вона віддзеркалює нагальну потребу в удосконаленні законодавства з цього питання. Як на мене, це ненормально, коли нині пільги на оплату послуг житлово-комунального господарства мають понад 50 категорій громадян. Деякі з них наділені кількома видами пільг, хоч і належать до заможних людей. Тому вдосконалення законодавства має забезпечити адресність у наданні допомоги тим людям, які найбільше потребують соціальної підтримки з боку держави. Водночас така реформа має бути зрозумілою людям, прозорою, справедливою, щоб не збурювати громадськість.

Володимир ЧІКАЛІН

ТУРБОТА ПРО УЧАСНИКІВ АТО ТА ВІЙСЬКОВИХ ПЕНСІОНЕРІВ

Президент України Петро Порошенко підписав Закон № 615-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про житлово-комунальні послуги» щодо належного соціально-економічного захисту учасників антитерористичної операції та членів їхніх сімей».

Законом, ухваленим Верховною Радою 15 липня, передбачено, що при нарахуванні субсидії на оплату житлово-комунальних послуг споживачу та/або членам його сім'ї, які беруть безпосередню участь у антитерористичній операції та звернулись за призначенням житлової субсидії для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, до сукупного доходу не враховується отримане ними в період їхньої безпосередньої участі у проведенні АТО грошове забезпечення та інші виплати і види соціальної допомоги, що здійснюються працівникам правоохоронних органів, військовослужбовцям та працівникам в утворених відповідно до законів України військових формуваннях.

Також главою держави підписано Закон «Про внесення змін до деяких законів України з питань пенсійного забезпечення», який захищає права пенсіонерів-військовослужбовців на перерахування пенсій.

Цим Законом № 614-VIII, прийнятим Верховною Радою України 15 липня 2015 року, встановлюється, що перерахування пенсій у зв'язку зі зміною розміру хоча б одного з видів грошового забезпечення військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за Законом України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», або у зв'язку із введенням для зазначених категорій осіб нових щомісячних додаткових видів грошового забезпечення (надбавок, доплат, підвищень) та премій, не проведений з вини органів Пенсійного фонду або державних органів, які видають довідки для перерахування пенсій, здійснюється з дати виникнення права на нього без обмеження строком.

Родини бійців з нетерпінням чекають на їхнє повернення додому

ЗАПИТУВАЛИ — ВІДПОВІДАЄМО

На численні прохання наших читачів ми продовжуємо надавати юридичні консультації з найактуальніших для них питань на шпальтах нашої газети. Компетентно на запитання з редакційної пошти відповідають фахівці Міністерства оборони України

Галина М., сестра пораненого військовослужбовця, м. Київ:

— Мій брат — учасник АТО, отримав поранення в ногу, нині проходить лікування в госпіталі. На які виплати він має право?

— Військовослужбовцям у разі поранення (контузії, травми або каліцтва) під час виконання обов'язків виплачується одноразова грошова допомога у розмірі від 4 265 грн (за 5% втрати працездатності). За тими, хто внаслідок поранень чи каліцтва, отриманих у зоні АТО, евакуйовані на лікування в медичні заклади (як військові, так і цивільні) зберігається в повному обсязі виплата місячного грошового забезпечення разом із винагородою за безпосередню участь в АТО. Наголошуємо, що винагорода за участь в АТО зберігається тільки на час перебування на стаціонарному лікуванні. Після виписки із госпіталю виплачується лише місячне грошове забезпечення. Якщо військовослужбовець повторно з тим же пораненням лікуватиметься у стаціонарі, виплата винагороди за участь в АТО не поновлюється. Поранені військовослужбовці також мають право отримати (за зверненням) матеріальну допомогу для вирішення соціально-побутових питань у розмірі місячного грошового забезпечення без урахування винагород.

Микола С., мобілізований:

— Як військовослужбовці із зони АТО можуть переказувати кошти своїм родинам?

— За бажанням військовослужбовця перерахування (виплата) коштів членам його сім'ї можна здійснити шляхом видачі готівки за довіреністю військовослужбовця з каси військової частини за місцем її постійного розташування, перерахування коштів на зазначений військовослужбовцем рахунок або поштовим переказом з оплатою цих послуг за рахунок військової частини.

Крім того, військовослужбовці можуть самостійно переказувати кошти членам своїх родин, використовуючи послуги дистанційного обслуговування банківських рахунків за допомогою систем «телефонний банкінг», «клієнт-інтернет-банк».

Якщо ви виконуєте завдання в зоні АТО, радимо краще зробити завірену командиром військової частини довіреність на отримання коштів на близьку вам особу. У випадку, коли ваші близькі загублять або залишать картку в банкоматі, банк може повернути або відновити її лише вам особисто. А за умови оформлення доручення кошти будуть виплачені і без вашої присутності, тож ваші близькі не залишаться без грошей.

Олександр П., мобілізований:

— Чи виплачується пенсія під час служби за мобілізацією?

— Військовим пенсіонерам, яких було призвано на військову службу під час мобілізації на особливий період виплата пенсій на час такої служби не припиняється. Після звільнення зі служби виплата здійснюється з урахуванням додаткової вислуги років та займаної посади на день їхньої демобілізації.

— Коли я повернуся до роботи після демобілізації, чи буде мені як учаснику бойових дій зменшено пенсію як працюючому пенсіонеру?

— Законом України від 02.03.2015 №213-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» визначено категорії працюючих пенсіонерів, яких не стосуються будь-які обмеження у виплаті пенсій з 1 квітня 2015 року, зокрема це стосується і учасників бойових дій. Працюючи на будь-якій посаді, учасникам бойових дій призначену пенсію не буде зменшено.

Антоніна К., мати військовослужбовця, м. Тернопіль:

— Мій син служить у зоні АТО. Скажіть, як отримати землю воїнам, які беруть участь в антитерористичній операції?

— Відповідно до пункту 14 статті 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» учасникам бойових дій надаються, серед інших, такі пільги: першочергове відведення земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва, садівництва і городництва. Надання у власність земельних ділянок здійснюється в порядку, визначеному статтею 118 Земельного кодексу України, за умови, що учасник бойових дій не скористався своїм правом на безоплатне отримання у власність земельної ділянки та надав відповідний документ, що посвідчує його участь в антитерористичній операції (посвідчення, довідка, наказ тощо). Для отримання інформації про наявні вільні земельні ділянки ви можете звернутися із запитом про надання публічної інформації до місцевого управління з питань містобудування та архітектури місцевої держадміністрації та/або до місцевого територіального органу Державного агентства земельних ресурсів України. Запитувати необхідно інформацію про наявність земель державної та/або комунальної власності, які ще не надані у користування та можуть бути використані під забудову.

Далі за рішенням (наказом) про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність необхідно звернутись до ліцензованого суб'єкта господарювання, який здійснює землевпорядні та землеоцінні роботи на території області для виготовлення проекту землеустрою на земельну ділянку. З 2013 року державні акти на право власності на земельну ділянку не видаються. Натомість власник земельної ділянки повинен отримати витяг з держреєстру речових прав на нерухоме майно, який видається Мінюстом.

Петро Н., офіцер:

— Які види грошового забезпечення враховуються для обчислення військової пенсії?

— Пенсії особам, звільненим з військової служби, призначаються відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» і обчислюються з розміру грошового забезпечення із урахуванням окладів за посадою, військовим званням, процентної надбавки за вислугу років, щомісячних додаткових видів грошового забезпечення (надбавки, доплати, підвищення), премії в розмірах у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України із розрахунку за останні 24 місяці. Зверніть увагу, що відповідно до Закону щомісячна додаткова грошова винагорода та винагорода за участь в АТО під час обчислення (перерахунку) розміру пенсії не враховуються.

Тетяна С., донька загиблого військовослужбовця, м. Харків:

— У мене батько загинув у АТО. Мені 25 років, я незаміжня і не була. У військкоматі мені повідомили, що я не маю права на виплату одноразової грошової допомоги, яка виплачується у разі загибелі військовослужбовця. Це відповідає закону?

— Вам виплата не передбачена. Згідно із Законом України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» право на призначення та отримання одноразової грошової допомоги мають члени сім'ї, батьки та утриманці загиблого (померлого) військовослужбовця, військовозобов'язаного або резервіста.

Члени сім'ї та батьки загиблого (померлого) військовослужбовця, військовозобов'язаного або резервіста визначаються відповідно до Сімейного кодексу України, а утриманці — відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб». Ви — повнолітня, тому до членів сім'ї військовослужбовця вже не належите.

Тетяна Р., дружина військовослужбовця, м. Миколаїв:

— Чи передбачено надання пільгових кредитів на купівлю житла учасникам АТО?

— Надання пільгових кредитів на купівлю житла для учасників АТО законодавством на цей час не передбачено.

Олександра П., мати пораненого військовослужбовця, м. Ужгород:

— Мій син був мобілізований, у зоні АТО був важко поранений під час виконання обов'язків військової служби, отримав інвалідність I групи. На який розмір одноразової фінансової допомоги він може розраховувати?

— У вашому випадку Законом України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» передбачена виплата одноразової грошової допомоги у сумі 304,5 тис. гривень.

Підготувала Тетяна МОРОЗ

Розміри одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті) або каліцтва військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори

У разі загибелі, смерті	У разі поранення (контузії, травми або каліцтва) під час виконання обов'язків військової служби	У разі інвалідності під час виконання обов'язків військової служби	У разі інвалідності під час проходження військової служби (постанова КМУ №975)
500-кратний **з 01.01.2014 – 609 тис. грн** (1218 грн х 500)	**у % від 70-кратного** (від 85,3 тис. грн) **для строкової служби** **у % від 50-кратного** (від 60,9 тис. грн)	**I група – 250-кратний** 304,5 тис. грн **II група – 200-кратний** 243,6 тис. грн **III група – 150-кратний** 182,7 тис. грн	**I група – 120-кратний** 146,2 тис. грн **II група – 90-кратний** 109,6 тис. грн **III група – 70-кратний** 85,3 тис. грн

У ДИВІЗІОНІ «БАТІ» ВТРАТ НЕМАЄ

Коли артилеристи Олександра Вакуленка виходять на позиції — для окупантів і найманців починається справжнє пекло

За сім місяців боїв 65-річний командир артилерійського дивізіону 17-ї окремої танкової бригади підполковник Олександр Вакуленко перетворив підрозділ на колектив однодумців, які діють, наче єдиний механізм.

Коли артилеристи виходять на позиції і починають виконувати бойові завдання — для окупантів і найманців починається справжнє пекло. У бригаді дивізіон називають «жах для терористів». Своєю чергою командир дивізіону найбільше пишається і радий тому, що в нього немає втрат, як немає жодного невиконаного бойового завдання.

Він закінчив Сумське вище артилерійське училище 1973 року. Служив у артилерії до звільнення в запас. Має двох синів, молодшому сім років. Старший син — курсант другого курсу військової академії.

«Батя», як називають його тут, не приховує своєї гордості за дивізіон. Він вклав у нього власні знання, досвід, сили, душу.

Підполковник Олександр Вакуленко: «Звичайно, за тієї інтенсивності боєзіткнень, на яку був націлений дивізіон, техніка побита. Але вся на ходу і до бою готова…»

БЕЗ ВІРИ В КОМАНДИРА — ЙОГО ПІДРОЗДІЛ В БОЮ ГИНЕ ЗА ХВИЛИНИ

— Наймолодшому з моїх офіцерів — «афганцю» капітану Софронову — 50 років. Він також закінчив Сумське артучилище. Більшості солдатів — за 40. Я підбирав командний і рядовий склад виключно за фаховістю. І хоча десять відсотків солдатів навіть не служили строкову, ми їх швидко навчили основ стрільби і тактики.

— Це спрацювало?

— Інакше й бути не могло. Я пообіцяв зберегти людей і техніку. У нас немає жодного невиконаного бойового завдання. Немає і втрат. Звичайно, за тієї інтенсивності боєзіткнень, на яку був націлений дивізіон, техніка побита. Але вся на ходу і до бою готова…

«Батя» проводить швидку екскурсію по розташуванню однієї з батарей. Самохідні установки, інша броньована та колісна техніка густо посічені осколками.

— Ось мій «Урал». Бачите, дах і дверцята — як сито. Але мене Бог зберіг, попри зливи куль та осколків не отримав жодної подряпини. Мабуть, у житті я зробив щось добре.

Якість артилерійської розвідки та стрільби відмінна. Тактику застосування наших підрозділів постійно вдосконалюємо. На жодних позиціях ми не затримувались більше кількох тижнів, іноді днів. Жодного разу не було такого, щоб ми не обладнали поряд з основними позиціями запасні або табори-обманки. Бувало, бойовики гатили по місцях розташування дивізіону ще кілька днів після того, як ми їх покидали. Є така річ — бойова інтуїція. Тільки відчуєш, що ворог тебе починає «намацувати», маневруй.

— Якими боями, дуелями з ворогом пишаєтесь?

— Пишаюсь не боями, а людьми. Тим, що мене поважають і мені вірять. Який би наказ я не віддав, він буде беззаперечно виконаний. В армії так і повинно бути. Без віри в командира — його підрозділ в бою гине за хвилини.

— Що для вас у цій війні найстрашніше?

— Моєму старшому брату 85 років. Він живе в Мінську і не вірить, що в нас в Україні таке діється. Як ми після всього цього будемо один одному в очі дивитись? Найстрашніше — це брехня. Але час правди для зневірених настане!

Данило ІЩЕНКО,
Віктор ШЕВЧЕНКО

«МЕНІ ЗДАЛОСЯ, ЩО МИНУЛО НЕ 12 РОКІВ, А МІСЯЦЬ ВІДПУСТКИ»

Капітан Кизим повернувся до армійського строю після тривалої перерви

У день народження дружини Вадима Кизима за святковим столом зібралися рідні та друзі. Лунала музика, сміх та розмови. Проте ніхто з присутніх навіть й гадки не мав, що наступного дня Вадим, одягнувши однострій, поїде захищати Батьківщину…

Командир танкового взводу 28-ї окремої механізованої бригади капітан Вадим Кизим до Білгород-Дністровського військкомату прийшов, не чекаючи повістки.

— Щодня бачив по телевізору, як гинуть наші українські хлопці в зоні АТО, та слухав про те, що на передову потрібні спеціалісти, офіцери із досвідом військової служби, — розповідає Вадим, — я так порахував, що у свої 39 маю шанс повернутися до лав Збройних Сил України та стати одним із тих, хто не словом, а ділом боронить територіальну цілісність та незалежність держави.

В активі у Вадима Харківське вище командне танкове училище та тривала служба в одній із військових частин на посадах командира взводу та роти. Але вже минуло 12 років, як чоловік змінив однострій на цивільний одяг.

Капітан Вадим Кизим відпочиває після тренувальної ходьби

— За той час, що я прожив без армії, майже нічого не змінилося. Я дістав із шафи свій камуфляж, вдягнув його, приїхав на полігон «Широкий Лан», що в Миколаївській області, й мені здалося, що минуло не 12 років, а місяць відпустки, після якої я знову повернувся на службу, — ділиться враженнями офіцер.

За півтора місяця навчання на полігоні капітан Кизим відчув від своїх підопічних справжню підтримку та велике бажання захищати Батьківщину. А ще більше радості йому приносило те, що він бачив результат: усі новобранці навчилися керувати бойовою технікою, стріляти, засвоїли команди, стали дружною сім'єю, в якій живуть за принципом «Один за всіх і всі за одного».

Перебуваючи на навчанні, хлопці не могли дочекатися того дня, коли вони вирушать на передову.

— Дні тягнулися занадто повільно. Вже після трьох тижнів на полігоні ми були готові їхати безпосередньо в зону АТО, — зізнався Вадим.

Нарешті настав той день, коли взвод капітана Кизима направили на Схід.

— Розташувалися ми в передмісті Донецька. Декілька БМП, МТЛБ, «Урали», піхотний взвод — ми всі тримали оборону. Як розповіли хлопці із досвідом АТО, два чи три дні нас не обстрілюватимуть… А потім почнеться, — пригадує Вадим.

І справді — о пів на шосту третього ранку прилетіли перші снаряди з «Градів»… Щогодини хлопці ховалися в бліндаж, аби врятуватися від ворожих осколків. Зрештою обстріли стали чимсь буденним, страх вщух, а натомість виникла лють і ненависть до ворога.

— Одного разу противник завдав неочікуваного удару, внаслідок якого отримав поранення навідник мого екіпажу. Осколки пронизали його груди, — із сумом пригадує капітан Кизим.

Попри шквал ворожих куль, Вадим не розгубився. Він із товаришем відтягнули пораненого в безпечне місце, ввели знеболювальне, знайшли автомобіль та повезли до лікарні…

— Олегу, — повторював Вадим дорогою до шпиталю, — терпи, хлопче, зараз тобі допоможуть…

Але, на жаль, в Олега бякли губи, кров, безупинно текла на підлогу мікроавтобуса… Олег помер на руках командира… А лише за годину до смерті хлопець розповів своїй мамі, що він у зоні АТО...

…Про своє поранення Вадиму розповісти нічого, бо не пам'ятає. Знає тільки, що потрапив під обстріл на блокпосту, а прийшов до тями в лікарні у Волновасі, повністю обмотаний бинтами.

Зараз він лікується у Національному військово-медичному клінічному центрі «ГВКГ». Із багатьох осколків, що увіп'ялися в обидві його ноги, залишилося кілька. Втім лікарі обіцяють, що видалять і їх.

— Тепер усе залежить від мене. Необхідно розробляти ноги, тренуватися ходити. Дасть Бог, усе буде гаразд і я знов повернуся на службу до Збройних Сил України, — розповів чоловік.

Владислав ІЛЬЧЕНКО

Снаряди з «Градів» летять вдвічі швидше за швидкість звуку. Почути постріл і звук ракети неможливо. Однак залп з БМ-21 «Град» добре видно

ЯК ДІЯТИ ПІД ОБСТРІЛАМИ З «ГРАДІВ» ТА МІНОМЕТІВ

Якщо дотримуватися досить нескладних порад, можна врятувати власне життя

Коли вперше потрапляєш під вогонь з міномета, може здатися, що гіршого нічого бути не може. Насправді — може. Після обстрілу з «Градів» стрільба з міномета стає радше дратівливим, ніж жахливим явищем. Про це неодноразово доводилося чути від військовослужбовців, які брали участь в антитерористичній операції. Але це не привід панікувати. Тож як правильно діяти під мінометним та артилерійським обстрілами?

82-міліметровий міномет — зброя не надто далекобійна. Гранична дальність стрільби — до трьох кілометрів, а ефективно стріляє кілометрів до двох. Міномет важить більше 40 кілограмів, стандартний ящик із 10 мінами — більше 30. Тому мінометні обстріли зазвичай раптові й нетривалі: досвідчений розрахунок робить десять пострілів за лічені секунди і остання міна виходить зі ствола ще до вибуху першої. Після цього мінометники негайно розбирають міномет і змінюють позицію, щоб уникнути вогню у відповідь.

З міномета зазвичай обстрілюють «серіями»: 6–8 пострілів, пауза в 5–10 хвилин, потім знову 6–8 пострілів. Таких серій буває не більше трьох. Можливий обстріл з одного, двох або трьох мінометів (до складу взводу входять три мінометні розрахунки). 82-міліметрова міна містить 400-грамовий заряд вибухової речовини. Осколки розлітаються на 30–50 метрів. При близькому розриві, навіть якщо вас обминули осколки, можлива серйозна контузія. Міномет має кілька особливостей, які належить знати.

По-перше, міна летить з дозвуковою швидкістю по крутій траєкторії. Це означає, що можна почути постріл і характерний свист міни до її вибуху. Досвідчені бійці за звуком визначають, в який бік вона летить («до нас» або «від нас»), наближається або вже віддаляється при перельоті. У бойових умовах такі навички слід набувати якомога швидше.

По-друге, міна вибухає від удару об землю, і осколки розлітаються вгору і в сторони. Тому автомобіль або стояча людина — дуже вразлива ціль. Якщо ж боєць у момент вибуху міни лежить, ймовірність ураження його осколками значно зменшується. Тому, почувши звук міни, яка наближається (або застережливий крик досвідченого товариша), негайно падайте на землю і притискайтесь до неї сильніше, закривши голову руками. Осколки міни — легкі. Під час вибуху трикілограмової міни утворюються 400–600 осколків. Будь-яка перешкода — цегла, дерево, бетонний стовп — може непередбачувано змінити напрямок їхнього польоту. З цієї ж причини осколки міни погано пробивають більш-менш серйозні перешкоди. Кам'яна стіна, стовбур дерева, що впало, шолом, бронежилет — все це може допомогти.

Під час обстрілу навіть не думайте вставати. Лежіть там, де впали. Під час паузи можна оглянути місцевість, переміститися в підвал, у щілину, в воронку. Чим нижче ви лежатимете, тим більше шансів пережити обстріл без наслідків. Окопи, бліндажі, міцні кам'яні стіни — цілком надійний захист від міномета. Навіть у чистому полі можна придумати укриття.

Наприклад, іноді бійці просто встромляли з боку можливого обстрілу малу піхотну лопату і використовували її як укриття. При влученні в полотно лопати осколок швидше за все зрикошетить, а якщо і проб'є, то втратить вбивчу силу. В паузі будьте готові до початку наступної серії обстрілу, про наближення якої вас попередить все той же свистячий звук.

ЯКЩО ВИ ПЕРЕБУВАЄТЕ В ЗОНІ, ДЕ МОЖЛИВИЙ МІНОМЕТНИЙ ОБСТРІЛ, НЕ ЗНІМАЙТЕ БРОНЕЖИЛЕТ І ШОЛОМ

При обстрілі не забудьте відкрити рот, це врятує ваші барабанні перетинки. Не намагайтеся втекти із зони обстрілу — міни і осколки все одно швидші за вас. Дочекайтеся, поки не пролунають, наприклад, 8–10 розривів, потім почекайте хоча б три хвилини, після чого швидко змінюйте позицію і рухайтесь в укриття. Навіть якщо комусь поруч потрібна допомога — надавайте її після обстрілу і в укритті, інакше допомога, швидше за все, знадобиться і вам.

Якщо ви перебуваєте в зоні, де можливий мінометний обстріл, не знімайте бронежилет і каску. Бронежилети третього або четвертого класу цілком надійно зупиняють мінометні осколки. Буває, що частина мін не розриваються (м'який грунт, детонатор не спрацював) і стирчать хвостовиками із землі. У жодному разі не чіпайте їх. Імовірність вибуху вкрай висока.

Якщо ви потрапили під мінометний обстріл під час маршу на «броні», пірнайте всередину. Завдання водія БТР (механіка-водія БМП) — на повній швидкості вийти із зони вогню. Зупинившись і спішившись, ви перетворюєтеся на ідеальну, нерухому мішень для мінометів.

Водночас реактивна система залпового вогню «Град» має репутацію грізної і страшної зброї, яка не залишає шансів на виживання. Однак, як показує досвід, можна залишитися живим і після обстрілу «Градом». Головне бути зосередженим і знати особливості цієї зброї.

Снаряди з «Градів» летять вдвічі швидше за швидкість звуку. Почути постріл і звук реактивного снаряду неможливо. Однак залп з БМ-21 «Град» добре видно. Вночі це яскравий спалах на обрії, вдень — димні сліди від ракет. Тому насамперед належить організувати чергування спостерігачів, які вчасно попередять про початок обстрілу.

Звичайна дальність стрільби — від 5 до 40 кілометрів, тож після сигналу від спостерігача є лише кілька секунд, щоб сховатися. Тому в людей, що знаходяться в зоні можливого обстрілу «Градами», дуже швидко виробляється специфічна звичка: вони постійно тримають у полі зору місцеві предмети, які можна використовувати як укриття.

Снаряд з «Граду» в рази потужніший за мінометну міну. Маючи надзвукову швидкість і шість кілограмів вибухівки, він легко пробиває стіни будинків і ламає міжповерхові перекриття. Тому в будівлі краще ховатися в підвалі або на підлозі першого поверху. Вибирайте місце в кутку між несучими стінами, там менше шансів потрапити під обвалену стелю, і недалеко від вікна чи дверей, щоб за потреби можна було швидко залишити будівлю.

Осколково-фугасний снаряд «Граду» має контактний детонатор, який спрацьовує при ударі об землю. Як і у випадку з мінометом, осколки після вибуху летять вгору і в сторони. Тому від них досить надійно захищають окопи, щілини, вирви, бліндажі. Якщо обстріл застав вас на відкритій місцевості — лягайте на землю і якомога сильніше притискайтеся до неї.

На кожній пусковій установці «Град» — 40 снарядів, які можуть бути випущені за 20 секунд. При обстрілі снаряди розриваються один за одним. Зазвичай дають залп із 10–30 снарядів, після чого уточнюють результати стрільби і коригують вогонь або ж змінюють позицію. Можливий і масований обстріл: в артдивізіоні — 18 бойових машин, які використовують і разом, і малими групами, і по одній. Тому не поспішайте виходити з укриття, почекайте хоча б 10 хвилин після закінчення обстрілу.

Роман ВУС

ЛАЗНЯ В ПОЛІ — НЕОБХІДНІСТЬ І РЕАЛЬНІСТЬ

У мобільному лазне-пральному комплексі за годину може помитися 35 військовослужбовців

Чистота — запорука здоров'я та основа гарного настрою

Наприкінці липня поточного року завершилися державні випробування мобільного лазне-прального комплексу. Ця розробка — результат спільної роботи Тилу Збройних Сил України, Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України та Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України.

Загалом лазне-пральне обслуговування військовослужбовців проводиться для гігієнічного миття особового складу, своєчасного прання білизни, дезінфекції та хімічного чищення обмундирування і спеціального одягу. На жаль, нині у Збройних Силах України лазне-пральне обслуговування організоване з використанням технічних засобів речової та медичної служб, які виготовлені в 1970–1990 роках. За своїми тактико-технічними характеристиками вони не відповідають сучасним вимогам ведення бойових дій, адже є складними в експлуатації, немобільними, неекономічними та високо енерго- та ремонтозатратними. Звісно, все це негативно позначається на санітарно-епідемічному стані та моральному кліматі в районах проведення АТО.

Тож мобільний лазне-пральний комплекс, який виготовило ПАТ «Крюківський вагонобудівний завод», здатний значно покращити санітарно-епідеміологічну ситуацію в районі бойових дій. Цей комплекс створено у вигляді двох енергонезалежних один від одного модулів на базі двох контейнерів. Останні можуть бути встановлені на шасі будь-якого автомобіля або причепа, що призначені для контейнерних перевозок. При цьому вантажопідйомність зазначених шасі має бути не менше 8 тонн. До того ж модулі комплексу можуть транспортуватися будь-яким іншим видом транспорту — як залізничним, так і морським (річковим). Модулі за своєю конструкцією допускають багатоярусне складування.

Ці модулі можна використовувати не тільки закріпленими безпосередньо на шасі автомобіля, але й встановити на спеціально спланованому майданчику.

СУЧАСНИЙ МОБІЛЬНИЙ ЛАЗНЕ-ПРАЛЬНИЙ КОМПЛЕКС СКЛАДАЄТЬСЯ З ДВОХ ЕНЕРГОНЕЗАЛЕЖНИХ ОДИН ВІД ОДНОГО МОДУЛІВ

В одному з модулів обладнане пральне відділення. Воно призначене для прання, сушіння і прасування нижньої білизни й обмундирування (спецодягу) особового складу, який перебуває в польових умовах. Максимальний час безперервної роботи модуля — до 8 годин.

В іншому контейнері розміщено мобільний лазневий модуль, в якому встановлений бак ємністю 1,5 тонни. У лазневому модулі також є дві роздягальні, обладнані лавами, вішалками та полицями для одягу та взуття. У душовому відділенні модуля розміщено лійки для дозованого подавання води, а також полички для того, щоб розмістити на них засоби особистої гігієни. Передбачена також можливість нагрівання води для душу з використанням рідинних підігрівачів, що працюють на дизельному паливі, або ж за допомогою водонагрівача, що використовує тверде паливо (дрова або вугілля). Для енергозабезпечення модуля використовується дизель-генератор. Також конструкцією гідравлічної системи водопостачання передбачена можливість підключення до модуля декількох зовнішніх душових сіток, що значно збільшує пропускну здатність комплексу.

Наявність двох роздягалень у конструкції лазневого модуля дозволяє, по-перше, скоротити цикл миття військового підрозділу в цілому (шляхом суміщення одночасного миття однієї групи з роздяганням/одяганням інших). По-друге, можливо організувати миття підрозділу за принципом «вхід в одну роздягальню — вихід в іншу». По-третє, цим забезпечується виконання вимог відносно наявності в конструкції окремого аварійного виходу.

За результатами протоколів державних випробувань, за годину роботи модуля пропускна спроможність на одну душову сітку становить до 35 військовослужбовців, а використання в конструкції системи водопостачання кранів-дозаторів води дозволяє скоротити її витрату на одну людину до 4–8 літрів (замість 53,4 літра у ДДА-66).

Важливо, що під час створення мобільного лазне-прального комплексу застосовано стійкі до корозії та ударів, довговічні та зручні матеріали. Обидва модулі комплексу абсолютно енергонезалежні, тобто мають власні джерела електроживлення у вигляді дизель-генераторів або можуть бути підключені до зовнішніх мереж електропостачання. Мають спеціально обладнані ємності для води та систему її очищення і помпування.

Нині мобільний лазне-пральний комплекс пройшов повний перелік державних випробувань на території розташування декількох підрозділів у зоні проведення АТО.

За словами директора Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України (Головного державного санітарного лікаря Міністерства оборони України) полковника медичної служби Андрія Верби, мобільний лазне-пральний комплекс було додатково оснащено вугільними фільтрами для доочистки води. Отже, в комплексі в польових умовах можна використовувати воду із зовнішніх природних джерел (озер, річок). Вугільні фільтри для очищення води забезпечать ефективне видалення з вихідної води наступних домішок (хімічних сполук): глинистих суспензій, тривалентного заліза, органічних суспензій надлишкового активного хлору тощо.

Словом, якнайшвидше прийняття на озброєння цього мобільного лазне-прального комплексу дасть можливість військовослужбовцям дотримуватися в польових умовах та під час маневрів правил особистої гігієни. Це сприятиме збереженню їхньої боєздатності та попередить розвиток інфекційних захворювань серед особового складу Збройних Сил України.

Сергій ВОРОНКОВ

ВІТРЯК, ЯКИЙ МОЖНА ЗАМАСКУВАТИ

Українці винайшли нове джерело енергії, яке можна використовувати на передовій

Український інженер спроектував пересувну вітроустановку, яка може забезпечити електрикою воїнів у зоні АТО.

Сам пристрій від самого початку розроблявся із урахуванням специфіки функціонування армійських підрозділів в умовах ведення бойових дій. Так, була врахована часта зміна позицій, мобільність, відсутність будь-яких інженерних мереж, необхідність дотримання вимог маскування тощо.

Дніпропетровський інженер Станіслав Гусак пропонує найбільш прийнятний варіант вітроустановки, в якої лопаті частково закриті обтічником.

Вона має кілька суттєвих переваг. Це підвищена продуктивність (в 5 і більше разів вища, ніж у традиційних конструкцій), що в умовах повної відсутності інших джерел енергоживлення є вкрай важливо. Також прилад здатен ефективно працювати навіть за малої швидкості вітру, що значно спрощує підбір місця для розміщення. За відсутності можливості розмістити вітроустановку на підвищенні можуть бути задіяні низинні ділянки чи ділянки, частково закриті будівлями або зеленими насадженнями. Мінімальна кількість видимих рухомих частин (лопаті значною мірою закриті обтічником), що значно спрощує завдання щодо маскування вітроустановки і, відповідно, знижує ймовірність її виявлення противником. Значно знижені шумові ефекти. При відповідному фарбуванні установку можна «вписати» в будь-який ландшафт, роблячи її практично невидимою. Вітроустановка може використовуватися як стаціонарно встановлена, так і пересувна, змонтована на базі автомобіля. Варіанти компонування устаткування можуть бути різноманітні. Основна її перевага полягає в тому, що вона може доставлятися в пункт призначення в найкоротші терміни і відразу ж включатися в експлуатацію.

У санаторно-курортних закладах Міністерства оборони України застосовуються як традиційні, так і нетрадиційні методи лікування

ПОВЕРНУТИСЯ ДО СТРОЮ ДОПОМАГАЮТЬ ВІЙСЬКОВІ МЕДИКИ

Для санаторно-курортного лікування та проведення медичної реабілітації військовослужбовців у складі Міністерства оборони України діють три санаторно-курортні заклади та одне санаторне відділення загальною місткістю 1400 ліжок. Загалом це дозволяє щорічно проводити лікування близько 17 тис. військовослужбовців

З початком 2015 року в кожному із трьох санаторно-курортних закладів Міноборони були створені відділення медичної реабілітації, де надають висококваліфіковану допомогу військовим, які отримали важкі фізичні та психологічні травми. Адже практично всі учасники АТО, які проходять реабілітацію, мають посттравматичний або післястресовий розлади різного характеру.

Для забезпечення всебічного повноцінного відновлення військовослужбовців, постраждалих внаслідок перебування в зоні проведення антитерористичної операції, у новостворених реабілітаційних відділеннях та центрах медичної реабілітації введені посади психологів, психотерапевтів, травматологів-ортопедів, операційних сестер тощо.

У ЦЕНТРАХ МЕДИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ВВЕДЕНІ ПОСАДИ ПСИХОЛОГІВ, ПСИХОТЕРАПЕВТІВ, ТРАВМАТОЛОГІВ-ОРТОПЕДІВ, ОПЕРАЦІЙНИХ СЕСТЕР

Відповідно до чинного законодавства України забезпечення санаторно-курортними путівками до санаторно-курортних закладів Міністерства оборони України військовослужбовців, ветеранів війни, ветеранів військової служби, реабілітаційне лікування військовослужбовців ЗС України, зокрема учасників бойових дій, які переводяться туди з військових госпіталів з метою продовження лікування, здійснюється на 100% за рахунок державного бюджету.

У кожному випадку травми або захворювання військовослужбовців-учасників АТО застосовується індивідуальний підхід. Завдяки знанням та фаховій майстерності провідних лікарів санаторно-курортних закладів Міністерства оборони України, військових госпіталів, а також закладів охорони здоров'я Міністерства охорони здоров'я України часто відбуваються дива порятунку, коли важкопоранені бійці в буквальному сенсі витягуються «з того світу».

У санаторно-курортних закладах Міністерства оборони України застосовуються як традиційні, так і нетрадиційні методи лікування, адже бійці АТО після отримання тілесних та душевних травм доволі важко повертаються до нормального життя. Ці особливості лікарі намагаються повною мірою враховувати у процесі проведення реабілітаційного лікування. Адже від успішного лікування душевних ран напряму залежить фізичне одужання. Тож до цієї важкої та дуже важливої роботи долучаються також і релігійні організації, волонтери, органи місцевої влади та всі небайдужі люди, які докладають зусиль заради забезпечення належного лікування поранених військових.

Також у кожному санаторно-курортному закладі Міністерства оборони України для воїнів АТО проводяться концерти професійних і самодіяльних колективів України, творчі зустрічі, виїзди на екскурсії, відвідування театрів та інші культурні заходи. Організовуються колективні виїзди на рибалку, вечори відпочинку і танцювальні вечори, спортивні змагання тощо.

Микола БЛОНАР

КОМЕНТАР ФАХІВЦЯ

— За перше півріччя 2015 року у центрах медичної реабілітації та санаторних закладах МО України пройшли реабілітацію більше 820 учасників АТО, ще 150 продовжують лікування. Із загальної кількості реабілітантів третина є військовослужбовці ЗС України офіцерського складу, решта — військовослужбовці рядового складу, — розповів заступник начальника організаційно-планового відділення Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України полковник медичної служби Юрій Русінка.

У ГОТОВНОСТІ ДІЯТИ В ЕКСТРЕНИХ ВИПАДКАХ

Фахівці 762-го Білоцерківського гарнізонного військового госпіталю надають кваліфіковану медичну допомогу учасникам АТО

— Не було б щастя, та нещастя допомогло, — такими інтригуючими словами розпочав розмову начальник цього госпіталю полковник медичної служби Микола Самарський і пояснив. — Ще торік керівництво запланувало розформувати наш шпиталь, залишити лише поліклініку. Але з початком проведення антитерористичної операції госпіталь продовжив виконувати свою головну місію — лікувати людей. Тут успішно функціонують приймальне, хірургічне, терапевтичне, інфекційне, лабораторне відділення. А нещодавно запрацювали й новостворені структурні підрозділи травматології та неврології. Порівняно із минулими роками в госпіталі зросла кількість місць для лікування. З'явилося нове медичне устаткування, розширено штат працівників.

Нині в медичній установі проходять реабілітацію понад 80 військовослужбовців. Тут також створено резервні місця для їхнього лікування в екстрених випадках. За словами білоцерківських лікарів, з початку АТО вони майже весь вільний час проводять на робочих місцях. А взагалі працівники госпіталю готові надавати медичну допомогу цілодобово кожного дня.

Лікарі гарнізонного госпіталю рятують життя поранених українських військовослужбовців не лише за місцем своєї дислокації, а й безпосередньо в зоні проведення АТО. Медична мобільна група Білоцерківського військового госпіталю тривалий час перебуває на передовій. На ротаційній основі працюють у зоні бойових дій провідні хірурги, терапевти, анестезіологи та інші фахівці. Серед них — начальник терапевтичного відділення старший лейтенант медичної служби Марина Козар. Ця тендітна, енергійна, впевнена в собі жінка з власної ініціативи протягом двох місяців працювала на посаді терапевта у Волновасі. За цей час вона з колегами врятувала життя десяткам поранених військовослужбовців.

— Бували такі дні, коли одночасно надходила велика кількість бійців із різними бойовими травмами. У таких випадках доводилося діяти швидко та професійно. Слава Богу, справлялися! — розповіла Марина Володимирівна.

Працюють білоцерківські медики й у вінницькому мобільному госпіталі, що зараз на Луганщині. Зокрема, там перебуває начальник хірургічного відділення підполковник медичної служби Андрій Ралко, який тривалий час надавав допомогу на передовій.

— До нас доставляли бійців із мінно-вибуховими, вогнепальними пораненнями. Траплялося, що протягом дня оперували до 40 осіб, — пригадав Андрій Григорович.

Прискоренню реабілітації військових, що перебувають на лікуванні в цій медустанові, сприяє й організація концертів та творчих вечорів. За словами заступника начальника госпіталю по роботі з особовим складом майора Олега Штрафунова, тут неодноразово виступали як місцеві, так і мистецькі колективи з Києва та області.

Владислав ІЛЬЧЕНКО

БАНДА МАРОДЕРІВ

Захищаючи міфічний «руський мір», бандформування «Восток» фактично відстоює комерційні інтереси своїх господарів

На сьогоднішній день бандформування намагається вдавати з себе цілісну армійську частину з відповідною організаційно-штатною структурою

Збройне бандформування «Донецької народної республіки» — так званий «батальйон «Восток» — сьогодні вже іменується бригадою. Цей одночасно типовий і дуже примітивний «підрозділ» відомий своєю участю не в одній безглуздій «операції» «ДНР», де діяв як в «автономному» режимі, так і у взаємодії з іншими збройними бандформуваннями Донбасу.

Якщо спробувати коротко охарактеризувати це об'єднання прихильників «Новоросії», то воно звучатиме приблизно так — «зрадницько-кавказька, двічі металобрухтова бригада «дуже авторитетних» людей Донбасу».

Місцем дислокації «Востоку» є місто Донецьк та його околиці. Оголосивши свою мету — захист міфічного «руського міру», бандформування фактично захищає комерційні інтереси своїх негласних господарів.

Наявністю «власної думки» щодо перебігу «справ на Донбасі» та відвертим шкурництвом «Восток» якраз і виокремлюється серед решти місцевих терористичних угруповань.

Командир цього бандформування — Олександр Ходаковський, колишній командир спецпідрозділу «Альфа» Управління СБУ в Донецькій області. За словами самого зрадника Ходаковського, батальйон був сформований на початку травня 2014 року з активістів громадського руху «Патріотичні сили Донбасу», який він створив і очолив на початку березня 2014 року.

Насправді всі ці «активісти» походять з місцевого СБУ та «Беркута», а також вельми щедро розбавлені так званими «російськими добровольцями», зокрема родом з Кавказу, які мають відповідну військово-облікову спеціальність.

Чисельність банди непостійна і коливається від 2000 до 2500 осіб. На сьогоднішній день вони намагаються вдавати з себе цілісну армійську частину з відповідною організаційно-штатною структурою, однак постійно скочуються до банальних пограбувань і мародерства, промишляють збиранням металобрухту, а також регулярно «віджимають» дрібний місцевий бізнес та автотранспорт. Бувало, «востоківці» відверто заривалися й натрапляли «не на тих і не там», за що неодноразово «критикувалися» із застосуванням зброї «соратниками» з аналогічних банд.

ТАК ЗВАНИЙ «БАТАЛЬЙОН ВОСТОК» ВІДОМИЙ СВОЄЮ УЧАСТЮ НЕ В ОДНІЙ БЕЗГЛУЗДІЙ «ОПЕРАЦІЇ» «ДНР» ЯК В «АВТОНОМНОМУ» РЕЖИМІ, ТАК І У ВЗАЄМОДІЇ З ІНШИМИ ЗБРОЙНИМИ БАНДФОРМУВАННЯМИ ДОНБАСУ

«Восток» має на озброєнні весь спектр піхотного важкого та легкого озброєння (від пістолетів різних марок до 82-мм і 120-мм мінометів, СПГ-9, АГС-17,21, ПЗРК і ПТРК), бронетанкову техніку (включаючи танки Т-64Б, Т-64БВ, Т-72М, Т-72БА), бойові броньовані машини БМП-1,2, БТР-70,80, БРДМ-2, МТ-ЛБ, артилерію (122-мм Д-30, САУ 2С1 «Гвоздика», за деякими відомостями, також 152-мм 2С3 «Акація» та 2А65 «Мста-Б»).

Широко представлені в цьому формуванні і транспортні засоби — від «віджатих» цивільних автомобілів різних марок і типів, включаючи автобуси і самоскиди, до новітніх вантажівок армійського призначення виробництва російського автопрому.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

«ГЕРОЇЧНІ ЗВЕРШЕННЯ» БАНДФОРМУВАННЯ «ВОСТОК» ПРОТЯГОМ МИНУЛОГО РОКУ

16 травня 2014 року 30 бандитів з батальйону «Восток» нібито «захопили» частину Національної гвардії України в Донецьку. Насправді ж вони розігнали за домовленістю солдатів строкової служби місцевої частини МВС і захопили 2 небоєготові БТРи. Тоді «востоківці» старанно імітували на камери «бій», який у адекватних спостерігачів та експертів викликав чимало запитань.

23 травня 2014 року підрозділ «відзначився» в бою проти батальйону НГУ «Донбас» у селі Карлівка. Банальна засідка була влаштована таким «геніальним» способом, що в результаті бойовики й самі зазнали відчутних втрат.

26 травня 2014 року зведений загін російських «добровольців», що був переданий у підпорядкування Олександру Ходаковському і увійшов до складу «Востоку», здійснив невдалу спробу захоплення міжнародного аеропорту «Донецьк». Отримавши відсіч від підрозділів 3-го і 8-го полків спеціального призначення ЗС України, терористи були змушені прориватися назад у Донецьк на двох «КАМАЗах». В результаті загін був помилково обстріляний іншими бандитами, які чекали в цей час «атаки на Донецьк лютих укропів», і зазнав значних втрат — щось із 39–42 вбитих. Це було перше гучне фіаско терористів, всебічно висвітлене ЗМІ, також і російськими.

29 травня 2014 року бойовики батальйону «Восток» оточили будівлю Донецької облдержадміністрації та увійшли в неї. Цивільним особам було наполегливо рекомендовано відійти від будівлі ОДА. Того ж дня батальйоном «Восток» було затримано 12 осіб, нібито підозрюваних у мародерстві в Донецьку. Насправді ж банда влізла у внутрішні чвари і почала займатися улюбленою і добре знайомою справою — «стригти купони» з усіх охочих дорватися до керма «донбаської незалежності».

5 червня 2014 року сталося так зване «Маринівське побоїще». Терористи з «Востоку» вирішили «пробити вікно» на кордоні, для чого атакували прикордонний пункт пропуску «Маринівка». За допомогою авіації українським військовим вдалося відбити атаку. Частина бандитів була змушена відступити на територію Росії, де була роззброєна російськими прикордонниками. В ході бою «Восток» втратив вантажівки «Урал» і «КАМАЗ» (принаймні один із них — з кулеметом «Утёс») і щонайменше 1 БТР-80. 13 ополченців були поранені, 1 убитий (за іншими даними 4-х відправили в пекло наші прикордонники).

10 липня 2014 року «востоківці» провели розвідку боєм у районі аеропорту Донецька, яка виглядала як безладна стрілянина з безпечної відстані в бік ДАПу з різноманітної зброї.

9 серпня 2014 року «Восток» був вибитий українськими підрозділами з Савур-Могили.

17 серпня 2014 року батальйон увійшов до Ясинуватої Донецької області, де «отримав на горіхи» від підрозділів 95-ї аеромобільної та 93-ї механізованої бригад Збройних Сил України.

19 вересня 2014 року відбулися бої за Пантелеймонівку Донецької області. Бойовики втратили кілька одиниць бронетехніки і обережно просочилися в населений пункт вже після залишення його українськими військами.

Взимку 2014 — навесні 2015 років «зведена бронегрупа» з «Востоку», яку переважно становили «російські друзі», брала участь у боях на Приморському напрямку, а основна частина ополченців — в боях навколо Донецька. Залишки бронегрупи зрештою відповзли на північ у бік Донецька.

Історія з фрегатом «Алакріті» не знайшла відображення у світовій військовій історії. Закінчившись вдало, вона стала рядовим епізодом Фолклендської війни

СМЕРТЕЛЬНІ ЗИГЗАГИ «АЛАКРІТІ»

Це був подвиг британських моряків, гідний Хреста Вікторії, але, як не дивно, — тільки в тому випадку, якщо б усе закінчилося трагічно

Фолклендська (інша назва — Мальвінська) війна між Великобританією і Аргентиною розпочалася 2 квітня 1982 року, коли аргентинські війська захопили Фолклендські острови, територію, яку Великобританія вважала своєю. Для повернення контролю над островами британське керівництво направило до Фолклендів морську ударну групу під керівництвом адмірала Сенді Вудворда.

Вранці 9 травня 1982 року командувач ударної групи ВМС Великобританії адмірал Сенді Вудворд зібрав нараду на флагманському кораблі. Необхідно було визначитися з одним із найважливіших питань в операції зі звільнення Фолклендів — місцем безпечної висадки морського десанту.

Завдання було непростим. Місце для десантування п'яти тисяч британських солдатів мало виключити можливість знищення десантних транспортів на підході до берега і сприяти швидкому і відносно безпечному створенню плацдарму. Щоразу при поверненні до теми десанту в пам'яті розробників операції спливали події в Нормандії в червні 1944 року. І хоча Нормандська операція в цілому вважається успішною, повторювати подвиги американських і британських солдатів, які опинилися під щільним кулеметним вогнем гітлерівців, адмірал Вудворд не вважав за потрібне.

У результаті довгих обговорень місцем десантування була обрана бухта Карлос. Як плацдарм, з якого можна наступати, узбережжя бухти мало великі й очевидні переваги в порівнянні з іншими варіантами. Але залишалося одне невирішене та вельми важливе питання — чи встигли аргентинці встановити в акваторії бухти мінні поля. Почати десантну операцію, не знаючи це достеменно, означало втратити кілька транспортних суден і кілька тисяч людей за чотири милі до району висадки.

У складі ударної групи мінних тральщиків з їхнім спеціальним обладнанням не було. У адмірала Вудворда залишалися два варіанти вирішення проблеми. Перший — чекати прибуття тральщика з найближчої британської військово-морської бази. Але на це пішло б багато часу. Тоді зрив початку наступу був би гарантованим, до того ж уся ударна група піддавалася ризику бути виявленою і атакованою аргентинцями. Втрата ініціативи для британців могла стати катастрофою — знищення кораблів, а надто — загибель людей без досягнення якого-небудь істотного успіху викликали б серйозний резонанс у британському суспільстві. Вихід у цій ситуації був тільки один, і для командувача британської ударної групи він був другим варіантом — відправити в бухту один із бойових кораблів. Третього варіанта не було.

ЧИ МАЄ ПРАВО ПОЛКОВОДЕЦЬ РИЗИКУВАТИ ЖИТТЯМИ ДЕСЯТКІВ СВОЇХ ПІДЛЕГЛИХ ЗАРАДИ ПОРЯТУНКУ СОТЕНЬ І ТИСЯЧ?

Найбільш підходящим для виконання цієї місії був «Алакріті» — 3000-тонний фрегат проекту 21, яким командував капітан 2 рангу Крістофер Крейг.

Як пізніше згадував Сенді Вудворд, поставити завдання капітану було нелегко. Розповівши про необхідність вночі пройти по бухті, адмірал не згадав про головне — про небезпеку підірватися на морській міні. Але капітан Крейг був справжнім офіцером і грамотним командиром. Трохи помовчавши, він відповів:

— Адмірал, я вважаю, ви хочете, щоб я кілька разів увійшов у північний вхід протоки і зробив там кілька зигзагів?

— Чому ви про це питаєте? — сказав адмірал, удаючи здивування.

— Гадаю, ви хочете, щоб я з'ясував, чи є там міни, — спокійно відповів Крістофер Крейг.

Виникла пауза, яку у своїх мемуарах адмірал Вудворд описав так: «Я намагався не думати про людей «Алакріті», боячись уявити собі, як жахливої сили вибух міни ламає крихкий корпус корабля і всі наслідки для екіпажу. Мене не могла б навіть втішити думка, що це завдання має бути виконане, адже буде дуже нерозумно чекати прибуття британських десантних сил тільки для з'ясування того, що їм доведеться йти через мінне поле. Я сказав Крейгу, що це було б дуже корисно».

Тактико-технічні характеристики фрегата Королівських ВМС Великобританії «Алакріті»

Побудований: 2 липня 1977 року
Бортовий номер: F174
Девіз: «Поспішаю, аби допомогти»
Водотоннажність: 3250 тонн
Довжина: 117 м
Ширина: 12.7 м
Швидкість: 59 км/год
Озброєння: ПКР «Екзосет», ЗРК «Сі Кет», 114-мм артустановка, чотири 20-мм зенітні гармати, два торпедні апарати
Екіпаж: 177 осіб

Рішення було прийняте. Туманної ночі на 11 травня «Алакріті» вирушив назустріч своїй долі. Екіпаж корабля про дійсну мету операції проінформований не був, це могло спричинити напруження і, як наслідок, неякісне виконання або навіть зрив майбутньої операції. Крім нечисленного кола людей на капітанському містку, решта вважали, що завдання полягає в тому, щоб пройти протоку з великим шумом, вчинивши стрілянину декількома освітлювальними снарядами, і таким чином полякати аргентинців. Крім того, комендорам дали команду відкривати вогонь і топити все, що рухається назустріч, і це додавало азарту.

Дотримуючись мети не давати противнику заснути всю ніч, «Алакріті» вистрілив у бік узбережжя освітлювальний снаряд, який довго висів у небі над аргентинськими позиціями, змушуючи місцевий гарнізон хвилюватися. Пройшовши по бухті зигзагом, «Алакріті» за деякий час виявив на радарі надводну ціль. Це був аргентинський військовий транспорт «Ісла де лос Естадос».

Освітивши поверхню моря ще одним снарядом, британський фрегат відкрив шалений вогонь по ворожому судну. 325 тисяч літрів авіаційного пального у трюмі транспорту посприяли загибелі корабля, який перетворився на вогняну кулю. З тріумфуючою командою на борту «Алакріті» під прикриттям густого туману неквапливо пішов далі в нерозвідані води, залишивши аргентинський транспорт догоряти. До речі, так сталося єдине за всю війну 1982 року бойове зіткнення британського та аргентинського кораблів.

На щастя, мін у бухті не виявилося. Тільки наступного дня, по поверненні, до команди «Алакріті» дійшли чутки про реальне завдання, виконане в ту ніч. Але радість від вдалого походу і потоплення ворожого корабля відволікли моряків від думок про небезпеку, якій вони піддавалися в бухті Карлос.

«Це був подвиг, гідний Хреста Вікторії, але, як не дивно, тільки у випадку, якщо б усе закінчилося трагічно, — напише згодом адмірал Сенді Вудворд у своїх мемуарах. —Я ж почувався жахливо, адже даючи завдання, не знайшов мужності бути з ним (капітаном Крейгом — **авт.**) відвертим».

Історія з фрегатом «Алакріті» не знайшла відображення у світовій військовій історії. Закінчившись вдало, вона стала рядовим епізодом Фолклендської війни. Однак якби все обернулося інакше, екіпаж фрегата назвали б героями, а адміралу Вудворду, напевно, довелося б виправдовуватися за своє рішення. Але це все було б, якщо...

Доля воєначальника — приймати рішення. Чи має право полководець ризикувати життями десятків своїх підлеглих? Багато хто вважає, що ні, адже людське життя є найбільшою цінністю, і з цим важко сперечатися. Але якщо сформулювати питання інакше: чи має право полководець ризикувати життями десятків своїх підлеглих заради порятунку сотень і тисяч? У цьому випадку можливий інший варіант відповіді...

...21 травня 1982 року британські сили висадилися на узбережжі й після нетривалого бою підняли над селищем Сан-Карлос прапор Сполученого Королівства. Так було розпочато військову операцію, що завершилася рішучою перемогою Великобританії, яка контролює Фолклендські острови і донині.

Роман ТУРОВЕЦЬ

«МИ — ЛІКАРІ ДУШІ»

Так характеризує свою діяльність капелан Альона

Альоні 43 роки, а виглядає на 30. В неї восьмеро дітей. Старшому сину 24, молодшій донці — 4, є онуки. Альона зараз на війні в бойових порядках 93-ї окремої механізованої бригади під Пісками. Вона — військовий капелан.

Вже через хвилину спілкування я відніс Альону до шанованої мною категорії людей, яких про себе називаю «світлими». Від них зразу віє людським теплом і щирістю. Є в них й характерна зовнішня прикмета — «сяючі» очі. Такі очі наче випромінюють щось особливе, чому ти просто мусиш вірити.

Розмовляємо в тіні дерев, де тихо.

— Альоно, назвіть мені хоча б одну причину, з якої ви тут, на фронті, а не біля чотирирічної молодшої доньки та інших сімох дітей.

— Назву три. Перша — саме діти. Логіка проста: для того, щоб у них все було гаразд вдома, я повинна бути тут. За меншими дітьми доглянуть бабуся й виховані мною дорослі діти. Друга причина — я українка й хочу зупинити сепаратистську чуму якнайдалі від рідної домівки. Третя складніша. Взагалі я розпочинала з друзями допомагати фронту як волонтер. Але за кілька місяців поїздок на передову ми зрозуміли, що духовна підтримка для хлопців на фронті набагато важливіша, ніж речі чи їжа...

Альона уважно прислуховується до звуків близьких артилерійських вибухів на окраїнах Пісків. По позиціям бригади ворог б'є з крупного калібру.

— Не страшно?

— Всім страшно. Але якщо ви вмієте свій страх контролювати й по можливості ним керувати, він стає вашим помічником. Контрольований страх додає обачливості, обережності, іноді наснаги.

— Ви говорите як професійний психолог.

— Так і є. За першою освітою я вчитель, вивчала психологію, є база знань. Другу освіту отримувала вже в міжконфесійному батальйоні військових капеланів. Нам читали дуже серйозний курс прикладної психології та польової медицини. Це раніше на фронт попадали просто патріотично налаштовані «проповідники». Зараз все інакше, без такої підготовки вас до передових позицій просто не допустять командири. Ще вас тут не буде, якщо ви виділяєте в роботі свою конфесію між інших. Я вам навіть не буду казати, до якої конфесії належу сама. На фронті для нас це не важливо. У кожного з нас свій шлях до Бога і право вибрати одну з його церков.

Мимо нас проходять до батальйонної їдальні бійці бригади, які прибули на короткий відпочинок в ближній тил. Спостерігаю, з яким теплом вони вітаються з Альоною, й знову повертаюсь до теми:

— Що тоді дійсно важливо для капелана?

— Лікувати зранені душі. Багато у кого з хлопців після важких боїв «зриває дах». Післябойовий травматичний стрес — це річ, з якою не жартують. Наприклад, був випадок. У хлопця стався раптовий психічний розлад прямо на передовій. Висмикнув з гранати кільце, хотів скоїти самогубство. Добре, я була поряд. « — Подивись навколо, — кажу, — сам загинеш і братів покладеш. А можеш зразу не загинути й скніти калікою до кінця життя. Воно в тебе одне, сім'я є в тебе, в неї горе принесеш, діти будуть сиротами…» Спрацювало, хоча потім ми з ним ще дуже довго розмовляли. Я заспокоїлась, коли він сказав, що був в той момент дурнем.

ЯКЩО НЕ РВЕШ ВЛАСНЕ СЕРЦЕ, ТОБІ В КАПЕЛАНАХ НЕ МІСЦЕ

— Що для вас важче всього на фронті?

— Для хлопців я «своя». Після окопів вони на мене навіть як на жінку не дивляться, стаю для них просто бойовим товаришем. Вони розкриваються, охоче розповідають про глибоко особисте. Важливо і в той же час важко — уважно слухати їхні історії, сприймати море потужних людських емоцій. Якщо ти не перепускаєш все це через власну душу, не рвеш власне серце, тобі в капеланах не місце. Але натомість ти отримуєш не менший чим у бійців стрес. Тому кожен з нас має серед колег-капеланів духовника, який допомагає з цим впоратись.

— Який незвичний випадок був у вашій практиці?

Капелан Альона впевнена, що духовна підтримка для хлопців на фронті набагато важливіша, ніж речі чи їжа

— Є в мене подруга, вдова «кіборга». Звати Ольгою. Чоловік загинув в Донецькому аеропорті 20 січня, але його тіло упізнали й поховали тільки нещодавно. Сиротами залишились двоє малолітніх діточок. Ольга рветься воювати на передову з автоматом у руках. Та я вважаю, що жага помсти — не кращий радник в такій ситуації. Зараз заберу її собі під крило медсестрою. Тим більше, що вона медик за фахом. Дітей доглянуть друзі, а вона тут побачить, що біль ятрить не тільки її рани...

Віктор ШЕВЧЕНКО

ПІД ЗАХИСТОМ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Служитимуть воїни-десантники в зоні АТО

Керівництво сектору «А» презентувало військовослужбовцям-десантникам, які виконують бойові завдання в зоні відповідальності, ікони Пресвятої Богородиці «Семистрільна» та «Покрови Пресвятої Богородиці».

Кожна з цих ікон має свою історію. Так, на іконі «Семистрільна» зображена Богоматір з сімома встромленими в серце мечами. Сім мечів означають повноту страждань Божої Матері в її земному житті. До цієї ікони звертаються з молитвою, а також просять «про захист від ворогів та недоброзичливців». Святкування ікони Пресвятої Богородиці «Семистрільна» відбувається щороку 26 серпня.

Пресвята Богородиця вважається покровителькою українського козацтва й усієї України. Люди вірять, що ікона «Покрови Пресвятої Богородиці» дає її заступництво. Також існує величне християнське свято Покрови Пресвятої Богородиці, яке відзначається 14 жовтня. А з 2014 року указом Президента України на свято Покрови призначено День захисника України.

— Військовослужбовці в блакитних беретах є елітою Збройних Сил України. Вони одними з перших вирушили на Схід України боронити територіальну цілісність держави, вони і зараз повсякчас на передовій, виконують найскладніші

бойові завдання. Ці ікони боронитимуть їх та додаватимуть сил у боротьбі з ворогом, — наголосив начальник групи виховної та соціально-психологічної роботи сектору «А» підполковник Петро Заболотній.

інф. «НА»

«ЯНГОЛИ ЗЕМНІ» ДАРУЮТЬ ЗАХИСТ І ТЕПЛО ТОБІ, СОЛДАТЕ

Українські військові, які воюють на Сході країни, регулярно отримують листи від дітей. Маленькі українці щиро хвилюються за своїх захисників. Своїми малюнками і вісточками вони оберігають їх від лиха, підтримують та підбадьорюють.

«Звертаюсь до тебе, мій любий солдате! Мені велика честь писати до тебе, до воїна, якого любить вся Україна. Ти найхоробріший, мужній чоловік на землі! Саме ти є початком і продовженням України. Саме ти для нас герой, якого будуть наслідувати діти. Діти — це янголи земні, які люблять тебе і огортають тебе крилами захисту. Рідний, твердо знай, мені вистачить сили, наснаги допомогти тобі. Заплющуючи очі, знай!!! Я поруч із тобою, за твоєю спиною... Коли ти побачиш промінь сонця, почуєш подих вітру, коли прийде відчуття посміхнутися... Знай!!! Це мій привіт тобі!»

Тетяна І.

«Дорогий солдате! Я так хочу, щоб наша країна була вільною та в нас, дітей, попереду було світле майбутнє. За тебе хвилюються всі українці та надіються, що невдовзі ця війна скінчиться. Ми всі тебе підтримуємо, бережи себе, солдате! Ми щодня молимось про те, щоб не було війни, щоб не вмирали люди! Я зі своєю дівчачою футбольною командою щиро підтримую тебе. Слава Україні!»

Дар'я М.

«Дорогий солдате! Ти знаєш, як я хочу, щоб Україна була вільною! Ти ще молодий, у тебе попереду все життя. Бережи себе, обминай ворожі кулі! В ці хвилини ми думаємо про вас, підтримуємо всією душею. Подумки ми з вами постійно. Солдате, ми з тобою!»

Владислава К.

Роман Зозуля із бійцями прикордонного загону неподалік Маріуполя

«УСІ МАЄМО ДОПОМАГАТИ АРМІЇ!»

Форвард футбольного клубу «Дніпро» Роман Зозуля разом з однодумцями заснував благодійний фонд «Народна армія»

— Останні півтора року багато заможних людей надають допомогу нашим військовим. Розкажіть про свій внесок у перемогу?

— Коли багато хлопців мого віку зі зброєю в руках боронять мир на Сході України, захищають наші кордони, я не можу і не хочу залишатися осторонь. З початку АТО приєднався до вболівальників «Дніпра», ми почали займатися волонтерством: купувати військову форму, приціли, автомобілі та доставляти їх у зону АТО. Пізніше заснували благодійний фонд під назвою «Народна армія» й збираємо кошти на потреби війська, закуповуємо все необхідне та веземо солдатам.

— А чому саме так назвали?

— Назва знайшлася дуже просто. В той час, коли у країні ведуться бойові дії, коли наша армія з усіх сил намагається захистити Україну від російських терористів, — війна стає всенародною. Люди сьогодні підтримують свою армію, як ніколи досі. Тому й було вирішено назвати фонд «Народна армія». Наш фонд — це волонтерська команда, в якій кожен займається своєю справою. Мої друзі-однодумці з ризиком для життя їздять на крайні блокпости в зоні АТО. А я по можливості намагаюся приїжджати у військові госпіталі, підтримую бійців морально та фінансово. Ми всі маємо допомагати армії!

— Відомо, що в одній із соціальних мереж ви започаткували флешмоб-естафету зі збору коштів для допомоги українському війську. Розкажіть про її перебіг. Хто вже до неї долучився?

— Так, започаткував. Акція полягає в тому, щоб зробити переказ коштів на рахунок благодійного фонду «Народна армія», сфотографуватися із банером «Я допомагаю Українській армії», викласти фото у Facebook та зазначити на ньому імена двох своїх друзів. Це означає, що вони також мають перерахувати кошти і передати естафету далі. На цей флешмоб відгукнулися друзі-футболісти, зокрема Сергій Сидорчук із «Динамо», Ігор Худоб'як із «Карпат», Дмитро Чигиринський із «Шахтаря» тощо. З артистів долучився Віктор Павлік, Олександр Пікалов із «95 кварталу», Фоззі із ТНМК.

— Знаю, що благодійні аукціони теж допомагають збирати кошти для АТО.

— Так, наприклад, свою футболку я продав за 30 тисяч гривень. На ці кошти було придбано однострої для бійців 25-ї окремої повітряно-десантної бригади. Також продали футболку Андрія Ярмоленка, яку українські патріоти з Канади придбали за 3 тисячі доларів. Зрозуміло, що люди вирішили просто допомогти українським військовослужбовцям, а футболка — приємний бонус на згадку. На зібрані кошти, до речі, ми плануємо купити реанімобіль для Дніпропетровського військового госпіталю.

— Мабуть, кожен український футболіст мріє грати за «Динамо». А чи важко було вам розлучитися із ним?

— Знаєте, я однолюб. Наприклад, я кохаю свою дружину і мені ніхто більше не потрібен. Так само я любив «Динамо», але за збігом обставин пішов у «Дніпро». Це довга історія. Багато чого відбувалося не так, як мені хотілося. Перші півроку жалкував про перехід, але зараз мені дуже подобається грати за команду із Дніпропетровська. Втім «Динамо» назавжди залишиться рідним для мене.

— У вас також був шанс перейти до британського «Вест Гем Юнайтед». Чому ж залишилися у «Дніпрі»?

— Так, була можливість виступати й за цей клуб. Я зустрічався з тренером Семом Еллардайсом: розмовляли про мою позицію на футбольному полі, стиль гри тощо. Йому не дуже подобалося, що на полі я завжди виглядаю похмурим і нібито злим. Британському тренеру хотілося бачити мене завжди усміхненим. Він довго слідкував за моєю грою, пообіцяв зателефонувати стосовно трансферу. Втім не так сталося, як гадалося, тож я зрозумів, що коли багато обіцяють, то нічого не станеться. Але, мабуть, це на краще. Бо якби грав за «Вест Гем», то не мав би часу допомагати нашій народній армії.

— Як почуваєте себе після травми?

— Вже минуло 4 місяці після того матчу, в якому мене травмували. Це була гра за збірну України проти Іспанії. Я пошкодив коліно. Операція пройшла успішно, тому зараз активно тренуюся, аби якнайшвидше вийти на поле.

Бесіду вів Владислав ІЛЬЧЕНКО

«ДИНАМО» — «СТАРОБІЛЬСЬКИЙ ДЕСАНТ»: МАТЧ БЕЗ ПЕРЕМОЖЕНИХ

На Луганщині ветерани київського «Динамо» зіграли матч миру з десантниками

На центральному стадіоні міста Старобільськ, що на Луганщині, відбувся матч миру. Зірки футболу України, легендарні гравці футбольної команди «Динамо» (Київ) помірялися силами з командою «Старобільський десант». Її основу становили військовослужбовці частин «крилатої піхоти», що дислокуються в регіоні.

Гра була цікавою, динамічною і непередбачуваною за своїм результатом.

Уже на третій хвилині матчу ветерани футболу поступалися «Старобільським десантникам». Молодеча напористість та завзятість, комбінаційна гра, неочікувані дальні удари дозволили десантникам завершити перший тайм із рахунком 3:0 на свою користь. Втім у другому таймі ветерани футболу змінили тактику. Гра від оборони, точні паси та влучні контратаки допомогли досвідченим футболістам вирівняти рахунок. А за результатом післяматчевих пенальті — і здобути перемогу.

— У цьому матчі не було переможців та переможених, — зауважив капітан команди ветеранів футболу Олег Саленко. — Ми приїхали зміцнити бойовий дух наших військовослужбовців, які виконують бойові завдання на передовій, подарувати їм та мешканцям Старобільська хвилини радості. Такі матчі в ім'я миру та єдності ми організовуємо і проводимо в різних містах України вже другий рік поспіль, цей присвятили 85-й річниці створення повітрянодесантних військ, сьогодні це високомобільні десантні війська Збройних Сил України.

По завершенні матчу гравці обмінялися сувенірами. «Старобільський десант» отримав комплекти футбольної форми, а зірки футболу — смугасті тільники та блакитні берети. Спортивні нагороди — футбольні кубки — капітанам команд вручив присутній на футбольному святі голова Луганської обласної військово-цивільної адміністрації Георгій Тука. А одному з військовослужбовців окремого полку спеціального призначення за виявлену під час виконання бойового завдання мужність очільник Луганщини вручив орден «Народний герой України».

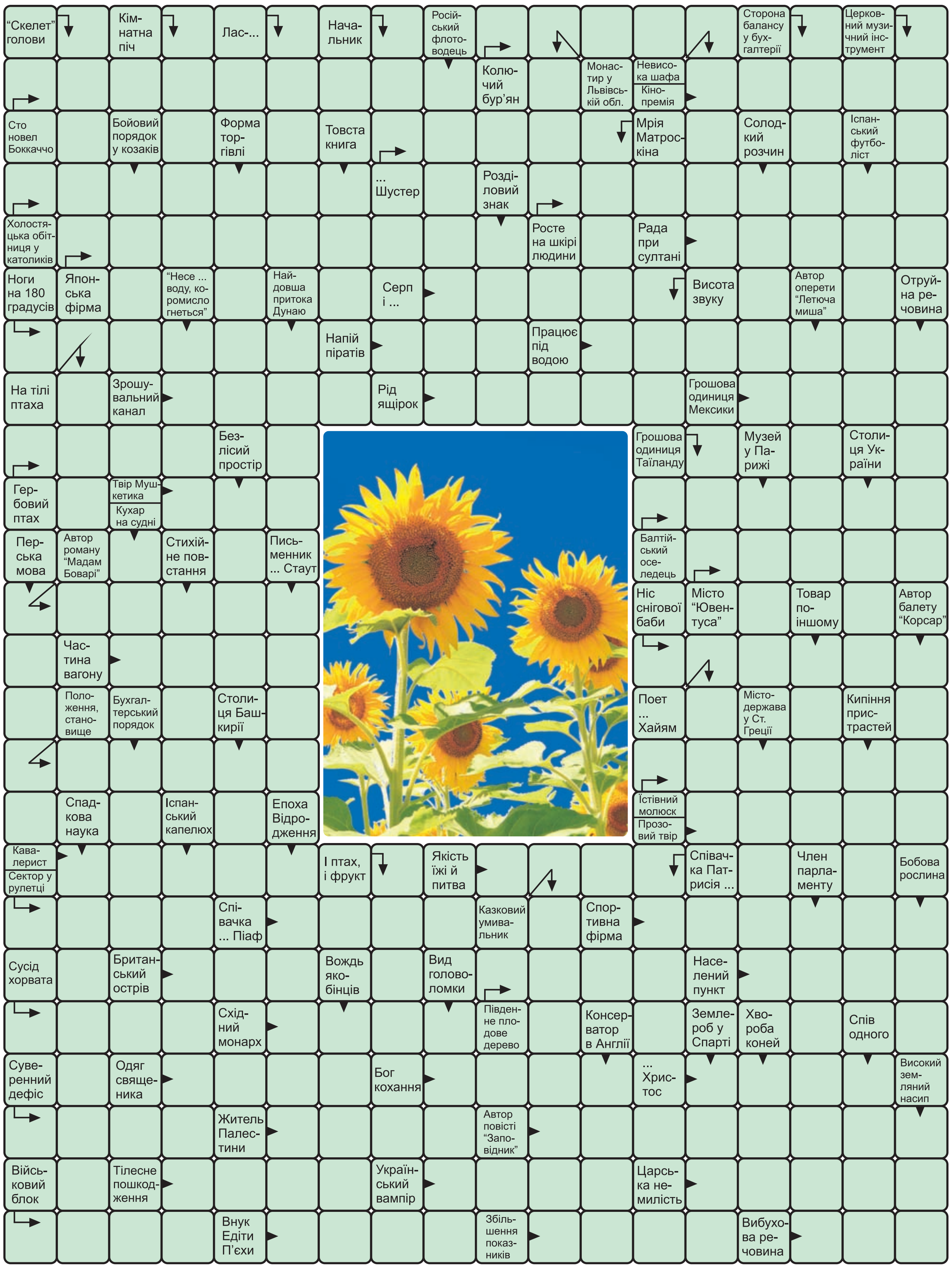
Сергій ФУРДИК

Зірки футболу України, легендарні гравці футбольної команди «Динамо» (Київ) та гравці команди «Старобільський десант»

«…І погляд твій — він вартий більше, ніж мільйони слів»

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

ЕСЛИ БЫ У МЕНЯ БЫЛ ТАКОЙ ПАПА...

«...Уже почти год я живу в приюте для детей в городе Краматорске. На День защиты детей к нам на праздник приезжали военные. Они протягивали каждому из нас свои загорелые мозолистые ладони, которые пахли солнцем и железом. Я протянула им свои руки в ответ. Они по очереди прятали их в своих мозолистых ладонях и плакали. Да, плакали, такие мужественные и смелые воины не скрывали от нас своих слез.

В этих руках была сила, родная теплота, способная покачать, как мама, и поднять высоко-высоко, защитить и крепко прижать к груди, как папа...

Моя душа плакала...

Я подумала, если бы у меня был такой папа, я бы сказала ему: «Я так горжусь тобой, спасибо тебе, родненький, что ты у меня есть. Ты самый смелый, самый храбрый, я так тебя жду, возвращайся поскорее...»

Если бы у меня был такой папа, я бы все сделала, чтобы он мог мной гордиться. Если бы только он у меня был...

Я не могу поделиться с солдатами всеми своими мыслями в этом маленьком письме. Хочу обратиться к их детям. Спасибо вам за ваших отцов. Вы можете гордиться, что у вас есть такие папы...»

Диана

НА ВСЕ МАЙ СВІЙ ПОГЛЯД, СВОЮ ДУМКУ

Заповіді 104-річного карпатського мудреця Андрія Ворона

■ Не проси мале. Проси велике. І матимеш понад мале.

■ На все май свій погляд, свою думку. На всі запитання відповідай «так» або «ні».

■ Завжди йди вперед. Пам'ятай, що ти повсякчас у дорозі.

■ Не жени коней. Іди по життю розмірено, спокійно. І туди, куди тобі належить прийти, прийдеш вчасно.

■ Не читай руйнівних книг, не дивися такі фільми. Хоч їх і видають за модні. Крім сум'яття душі і сміття для розуму, нічого вони не несуть. Надто дітям.

■ Ходити багато треба. при ходінні ступні труться і живлять цим мозок.

■ Вранці здоровий чоловік має їсти ситно, увечері — помірно.

■ Добре в домі тримати зерно — воно додасть сили тілові. А яблука допомагають диханню.

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

Кажуть, що собака — друг людини. Сподіваюся, цей величезний ротвейлер без намордника біжить, щоб дізнатися, як у мене справи.

***

Дівчата діляться на два типи: господарські та романтичні. Перші, побачивши запилену поверхню, протирають її вологою ганчіркою, а другі малюють на ній пальцем сердечко.

***

Приходжу додому, а там стільки роботи: диван не лежаний, телевізор не дивлений, Інтернет не сиджений.

До 10 жовтня 2015 року триває конкурс вільних людей «Креативна Україна» у номінаціях: «Поетичний твір»; «Гумористичне оповідання»; «Музичний твір» (пісня, балада, романс); «Карикатура»; «Фотографія»; «Відеоролик».

Право взяти участь у творчому конкурсі мають громадяни України та всі охочі зі всього світу. Конкурс не має жодних вікових чи будь-яких інших обмежень.

Роботи надсилайте за адресою:
01001, Київ-1, а/с 175
або на e-mail: tvk@inet.ua

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні
ТОВ «Укрполіграфмедіа»
(вул. Фрунзе, 104А, м. Київ, 04080).
Наклад 31887 Замовлення 30247
Ціна вроздріб – договірна

ТВО головного редактора
Анатолій МАРКЕВИЧ

Чергові по номеру — Ігор ПАРУБСЬКИЙ, Роман ТУРОВЕЦЬ

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.